

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 169

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

29 czerwca 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 627/2011 dnia 27 czerwca 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej** 1

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 628/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ... 23

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 629/2011 z dnia 28 czerwca 2011 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011 25

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady 2011/380/WPZiB z dnia 28 czerwca 2011 r. zmieniająca decyzję 2010/330/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX-IRAQ** 27

2011/381/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE smarom (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4447) ⁽¹⁾** 28

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

(¹) Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2011/382/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 24 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do ręcznego zmywania naczyń** (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4448) ⁽¹⁾ 40

2011/383/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 28 czerwca 2011 r. ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym środkom czyszczącym i środkom do czyszczenia urządzeń sanitarnych** (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4442) ⁽¹⁾ 52

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 627/2011

dnia 27 czerwca 2011 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 30 września 2010 r. Komisja Europejska („Komisja”), w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾, ogłosiła wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 16 sierpnia 2010 r. przez Komitet Ochrony Przemysłu Stalowych Rur Bez Szwu Unii Europejskiej (Defence Committee of the Seamless Stainless Steel Tubes Industry of the European Union) („Komitet Ochrony”) w imieniu dwóch grup producentów unijnych („skarżący”) reprezentujących większość, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji unijnej przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na istnienie dumpingu w odniesieniu do wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające do wszczęcia postępowania.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu postępowania stronę skarżącą, pozostałych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz przedstawicieli ChRL, znanych importerów, dostawców i użytkowników, jak również ich stowarzyszenia. Komisja poinformowała również producentów w Stanach Zjednoczonych („USA”), ponieważ przewidziano ewentualne wykorzystanie USA w charakterze państwa analogicznego. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (5) Ze względu na znaczną liczbę producentów eksportujących, niepowiązanych importerów i producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrwykowe mające na celu stwierdzenie dumpingu i szkody zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności kontroli wyrwykowej, a w przypadku uznania takiej kontroli za konieczną – aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący, importerzy i producenci unijni zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji dotyczących ich działalności związanej z produktem objętym dochodzeniem w objętym dochodzeniem okresie od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. Skonsultowano się również z władzami ChRL.
- a) Kontrola wyrwykowa chińskich producentów eksportujących
- (6) Spośród 31 chińskich producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących, którzy się zgłosili, Komisja dokonała doboru próby, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o największą reprezentatywną wielkość wywozu, która może zostać objęta dochodzeniem w dostępnym czasie. Próba objęta

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 265 z 30.9.2010, s. 10.

zostały trzy przedsiębiorstwa (grupy przedsiębiorstw), reprezentujące 25 % łącznej wielkości przywozu zarejestrowanej w Eurostatie w okresie objętym dochodzeniem oraz ponad 38 % całkowitej wielkości przywozu ze strony współpracujących eksporterów w tym okresie. Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skonsultowano się z zainteresowanymi stronami i władzami chińskimi, które nie zgłosiły zastrzeżeń do proponowanej próby.

b) Kontrola wyrwykowa producentów unijnych

(7) Spośród 21 producentów unijnych, z którymi Komisja się skontaktowała, jedenastu dostarczyło odpowiednich informacji i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Na podstawie informacji otrzymanych od tych współpracujących producentów unijnych Komisja dokonała doboru próby obejmującej dwie grupy reprezentujące pięciu producentów unijnych. Próbę dobrano na podstawie wielkości sprzedaży i produkcji. Wielkość sprzedaży objętych próbą producentów unijnych stanowi 48 % całkowitej sprzedaży w UE wszystkich producentów unijnych oraz 80 % całkowitej sprzedaży producentów, którzy się zgłosili.

(8) Spośród 62 niepowiązanych importerów, z którymi kontaktowała się Komisja, tylko pięć przedsiębiorstw odpowiedziało na pytania dotyczące kontroli wyrwykowej w wyznaczonym terminie. Z tego względu uznano, że kontrola wyrwykowa nie jest konieczna i rozesłano kwestionariusze do wszystkich tych przedsiębiorstw. Ostatecznie tylko dwóch importerów udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w pełni współpracowało podczas dochodzenia.

c) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja

(9) Aby umożliwić objętym próbą producentom eksportującym w ChRL złożenie wniosku o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) lub o traktowanie indywidualne („IT”), Komisja przesłała im formularze wniosków. Wszystkie grupy producentów eksportujących wystąpiły z wnioskiem o MET na podstawie art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego lub o IT, gdyby dochodzenie wykazało, że nie spełniły wymogów uzyskania MET.

(10) Trzy przedsiębiorstwa (grupy przedsiębiorstw) złożyły wniosek o badanie indywidualne. Badanie tych wniosków na etapie tymczasowym w wyznaczonych ramach czasowych było niewykonalne. Decyzja w sprawie przyznania tym przedsiębiorstwom indywidualnego badania zostanie podjęta na etapie końcowym.

(11) Komisja oficjalnie poinformowała o wynikach ustaleń w sprawie MET objętych próbą producentów eksportujących w ChRL, których dotyczy postępowanie, oraz objętych próbą producentów unijnych.

(12) Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach od objętych próbą producentów

eksportujących w ChRL, wszystkich objętych próbą producentów unijnych, dwóch niepowiązanych importerów unijnych oraz jednego użytkownika.

(13) Komisja zebrała i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów analizy MET lub IT i tymczasowego stwierdzenia dumpingu, wynikającej szkody oraz interesu unijnego. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci eksportujący w ChRL

— Changshu Walsin Specialty Steel Co., Ltd., miejscowość Haiyu, miasto Changshu, oraz przedsiębiorstwa powiązane: Shanghai Baihe Walsin Lihwa Specialty Steel Products Co., Ltd., miasto Baihe, okręg Qingpu, Szanghaj; Yantai Jin Cheng Precision Wire Rod Co., Ltd., ETDZ Yantai City, prowincja Szantung; Yantai Dazhong Recycling Resource Co., Ltd., ETDZ Yantai City, prowincja Szantung;

— Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing Co., Ltd., miasto Situan, okręg Fengxian, Szanghaj, oraz przedsiębiorstwa powiązane: Shanghai Jinchang International Trade Co., Ltd., miasto Situan, okręg Fengxian, Szanghaj; Shanghai Jinchang international trading Chongqing Co., Ltd., miasto Jieshi, okręg Banan, Chongqing;

— Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing Co., Ltd., Yongzhong, okręg Longwan, Wenzhou.

Producenci unijni

— Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Headquarters; Mülheim an der Ruhr, Niemcy;

— Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland; Remscheid, Niemcy;

— Tubacex Tubos Inoxidables, S.A., Llodio, Hiszpania.

Producenci w państwie analogicznym

— PEXCO, Scranton, Pensylwania;

— Salem Tube, Greenville, Pensylwania;

— Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes USA, Houston, Teksas;

— Sandvik Materials Technology, Scranton, Pensylwania.

3. Okres objęty dochodzeniem

(14) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 czerwca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (15) Zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania produktem objętym postępowaniem są niektóre przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej, inne niż z zamocowanymi łącznikami, odpowiednio do przesyłania gazów lub cieczy, do stosowania w cywilnych statkach powietrznych, obecnie objęte kodami CN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 i ex 7304 90 00 („produkt objęty postępowaniem”). Zakres produktu obejmuje półprodukty drążone w postaci tulei, produkty wykończone na gorąco oraz produkty wykończone na zimno.
- (16) W procesie produkcyjnym jako surowiec stosuje się zazwyczaj walce („kęsy”) ze stali nierdzewnej. W pierwszym etapie produkcji wytwarza się półprodukt w postaci tulei przy użyciu prasy do wyciskania lub w procesie dziurowania na gorąco. Tuleje można następnie najpierw poddać procesowi wykończenia na gorąco, w wyniku którego otrzymuje się wykończony na gorąco przewód rurowy, po czym poddać je procesowi wykończenia na zimno (proces pielgrzymowania na zimno) lub ciągnięcia na zimno, w wyniku którego otrzymuje się przewód rurowy wykończony na zimno. Wszystkie rodzaje produktów (tuleje, rury wykończone na gorąco i na zimno) wykazują te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz mają te same podstawowe zastosowania.
- (17) Nierdzewne przewody rurowe i rury, bez szwu, mają zastosowanie przede wszystkim w następujących sektorach przemysłu: w przemyśle chemicznym i petrochemicznym, w produkcji nawozów, w energetyce, w inżynierii lądowej i wodnej oraz w budownictwie, w farmakologii i technice medycznej, w biotechnologii, w procesie uzdatniania wody i spalania odpadów, w poszukiwaniach i produkcji ropy naftowej i gazu, w przetwórstwie węgla i gazu, w przetwórstwie żywności.
- (18) Jeden z producentów unijnych, który poddaje rury ze stali nierdzewnej dalszej obróbce, wyraził opinię, że w przypadku wprowadzenia środków wyrobów objęty kodem CN 7304 49 10 nie powinien im podlegać, ponieważ kod ten odnosi się do półproduktów w postaci tulei wykorzystywanych wyłącznie do dalszej obróbki. Dochodzenie wykazało jednak, że zarówno unijni, jak i chińscy dostawcy tego producenta zgłaszali sprzedawane mu wyroby jako wyroby wykończone, na gorąco lub na zimno.
- (19) Tymczasem zgłoszenie tych produktów jako „nieobrobionych półproduktów w postaci tulei przeznaczonych wyłącznie do stosowania do produkcji rur i przewodów rurowych o innych przekrojach poprzecznych i grubościach ścianki” dotyczy wyrobów, które niekoniecznie różnią się cechami fizycznymi, lecz mają tylko

inne zastosowanie. Tymczasowo uznano, że nie ma podstaw do wyłączenia z definicji produktu „nieobrobionych półproduktów w postaci tulei”.

2. Produkt podobny

- (20) Stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem oraz niektóre przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej sprzedawane na rynku krajowym w ChRL, jak również niektóre przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej sprzedawane w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Z tego względu wstępnie uznano je za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING**1. Traktowanie na zasadach rynkowych**

- (21) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z ChRL wartość normalną ustala się zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (22) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji kryteria te podsumowano poniżej:
1. decyzje gospodarcze i koszty są odpowiedzią na warunki panujące na rynku i brak jest znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartość rynkową;
 2. przedsiębiorstwa posiadają jeden pełny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, która jest niezależnie kontrolowana zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
 3. nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
 4. prawo upadłościowe i przepisy dotyczące własności gwarantują stabilność i pewność prawną;
 5. wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym.
- (23) W obecnym dochodzeniu wszyscy trzej objęci próbą producenci eksportujący (grupy producentów eksportujących) złożyli wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i udzielili odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu wniosku o MET w wyznaczonym terminie.
- (24) Dochodzenie wykazało, że żaden z objętych próbą producentów (grup producentów) eksportujących w ChRL nie spełniał wymogów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, a zatem nie można im przyznać MET.

- (25) Żadne z przedsiębiorstw nie spełnia wymogów kryterium 1 ze względu na ingerencję państwa w decyzje dotyczące nabycia głównego surowca (zwłaszcza kęsów stali nierdzewnej, wlewków i prętów okrągłych). Te surowce stanowią znacznie powyżej 50 % kosztu produkcji produktu objętego postępowaniem (przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej). W związku z tym surowce te zdecydowanie są głównym czynnikiem wykorzystywanym w produkcji objętego postępowaniem produktu.
- (26) Chińskie władze państwowe odgrywają kluczową rolę w ustalaniu cen surowców przeznaczonych do produkcji przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej i stale dokonują ingerencji na rynku przy pomocy następujących narzędzi: podatku eksportowego i braku ulgi w podatku VAT. Po pierwsze, od dnia 1 stycznia 2008 r. główne surowce do wyrobu przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej, podlegają podatkowi eksportowemu w wysokości 15 %. Po drugie, w przypadku wywozu tych surowców władze państwowe nie zwracają podatku VAT.
- (27) Przedsiębiorstwa objęte próbą nabywają główne surowce stosowane w produkcji przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej na chińskim rynku krajowym. Dochodzenie wykazało, że przeciętnie, w zależności od klasy stali, chińskie ceny surowców są około 30 % niższe od cen na rynkach światowych (w USA lub UE).
- (28) Biorąc pod uwagę fakt, że ChRL musi importować większość rudy żelaza po międzynarodowych cenach rynkowych, jest oczywiste, że nie korzysta z żadnej naturalnej przewagi komparatywnej, która mogłaby stanowić wyjaśnienie niskich cen głównych surowców na chińskim rynku krajowym. Jednocześnie już od kilku lat różne badania wskazują na znaczną ingerencję państwa w tym sektorze⁽¹⁾. Z raportów tych wynika, że rząd chiński wyznaczył 14 „kluczowych” i siedem „głównych” gałęzi przemysłu. Podstawowi konsumenci przetwarzający stal specjalną należą do siedmiu „głównych” gałęzi przemysłu wspieranych przez rząd chiński w ramach prowadzonej polityki przemysłowej⁽²⁾. Negatywny wpływ podatków eksportowych i częściowych ulg w podatku VAT został również podkreślony w przeglądach polityki handlowej WTO dotyczących polityki i praktyk handlowych ChRL⁽³⁾.
- (29) Jak stwierdzono w przeglądach polityki handlowej WTO, podatki eksportowe i ulgi w podatku VAT są narzędziami polityki, których stosowanie przyczynia się do ograniczenia wielkości wywozu danych surowców i kieruje dostawy na rynek krajowy, co prowadzi do spadkowej tendencji krajowych cen tych produktów⁽⁴⁾. W istocie obecne dochodzenie wykazało istnienie znaczącej luki cenowej między cenami krajowymi i światowymi. Tego rodzaju luka stanowi ukrytą pomoc dla krajowego przemysłu przetwórczego, zapewniając mu w ten sposób przewagę konkurencyjną. Argument ten jest dodatkowo wzmocniony przez fakt, że na wywóz produktu objętego postępowaniem (przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej) nie nałożono podatku eksportowego, a dodatkowo korzysta on z ulgi w podatku VAT.
- (30) Obecne dochodzenie, poprzez ustalenie różnych sposobów korzystania z podatków eksportowych i ulg w podatku VAT zarówno w przemyśle surowcowym, jak i w przetwórczym, wskazuje na ingerencję państwa, co można wywnioskować na podstawie znaczącej różnicy w cenie surowców ze stali nierdzewnej (zwłaszcza kęsów stali nierdzewnej, wlewków i prętów okrągłych) na rynku chińskim i na rynkach światowych.
- (31) Biorąc pod uwagę różnicę w cenie między rynkiem chińskim i rynkami światowymi, w przypadku braku ingerencji państwa krajowi producenci wyżej wymienionych surowców byłoby skłonni wywozić swoje produkty na rynki, na których obowiązują wyższe ceny i na których mogliby uzyskać wyższe zyski. W istocie dane statystyczne chińskich organów celnych potwierdzają, że wywóz kęsów stali nierdzewnej z ChRL za granicę praktycznie nie ma miejsca. W 2009 r. wywóz wlewków stali nierdzewnej i stali nierdzewnej w postaci nieprzetworzonej wynosił poniżej 2 ton, a w 2010 r. poniżej 5 ton. Jest to kolejny argument potwierdzający ingerencję władz państwowych na rynku surowców.
- (32) Te stosowane w Chinach praktyki należy uznać za najbardziej istotny czynnik ingerencji państwa w decyzje przedsiębiorstw dotyczące surowców. Istotnie stosowany obecnie w Chinach system przewidujący wysokie cła eksportowe i brak zwrotu podatku VAT w przypadku wywozu surowców zasadniczo doprowadził do sytuacji, w której chińskie ceny surowców są do tej pory ustalane pod wpływem ingerencji państwa i najprawdopodobniej będą nadal stanowić wsparcie dla chińskich producentów przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej.
- (3) Trzeci przegląd WTO dotyczący polityki i praktyk handlowych ChRL i ich wpływu na funkcjonowanie wielostronnego systemu handlu, WT/TPR/S/230, dostępny na stronie internetowej http://www.wto.org/english/tratop_e/tpr_e/tp330_e.htm; jak również drugi przegląd WTO dotyczący polityki i praktyk handlowych ChRL i ich wpływu na funkcjonowanie wielostronnego systemu handlu, WT/TPR/S/199, dostępny na stronie internetowej http://www.wto.org/english/tratop_e/tpr_e/tp299_e.htm.
- (4) Zob. w szczególności WT/TPR/S/230, s. 44.
- ⁽¹⁾ „Recent trends in steel trade and trade-related policy measures”, raport OECD, 2010 r. DSTI/SU/SC(2010)15, s. 14; China's Speciality Steel Subsidies: Massive, Pervasive, and Illegal, 2008 r., raport Speciality Steel Industry of North America, dostępny na stronie internetowej http://www.ssina.com/news/releases/pdf_releases/20081014_report.pdf; „Chinese government subsidies to the stainless steel industry”, 2007 r., raport Speciality steel industry of North America, dostępny na stronie internetowej http://www.ssina.com/news/releases/pdf_releases/chinese_govt_subsidies0407.pdf; również „The Reform Myth, How China is using state power to create the world's dominant steel industry”, The American Iron & Steel Institute, The Steel Manufacturers Association, 2010 r.; http://www.ustr.gov/webfm_send/2694.
- ⁽²⁾ Wyżej wymienione raporty Speciality Steel Industry of North America z odniesieniem do dziesiątego pięcioletniego planu dostosowania struktury przemysłowej („Tenth 5-Year Plan of Industrial Structure Adjustment”).

- (33) Ponadto w odniesieniu do kryterium 1 jedno z przedsiębiorstw pominęło w informacjach dotyczących próby i we wniosku o MET dwóch powiązanych dostawców surowców. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że dostawcy ci dostarczali niewielkie ilości, a więc fakt pominięcia ich w zgłoszeniu nie mógł mieć i nie będzie miał znaczącego wpływu na wynik dochodzenia. Należy zauważyć, że Komisja przede wszystkim powinna otrzymać pełny obraz wszystkich przedsiębiorstw w grupie zajmującej się produkcją lub sprzedażą produktu objętego postępowaniem, niezależnie od wielkości tych przedsiębiorstw ani wielkości ich sprzedaży. Należy również zauważyć, że dostawy surowców są raczej rozdrobnione, rozproszone pomiędzy kilku małych dostawców. Uznano, że przedsiębiorstwo, pomijając przypadek wyżej opisanego zniekształcenia przekazywanych głównych danych, nie zdołało udowodnić, że decyzje gospodarcze były podejmowane w odpowiedzi na sygnały pochodzące z rynku, przy braku znacznej ingerencji państwa, a koszty odzwierciedlały wartość rynkową.
- (34) Oprócz kryterium 1, niektórym przedsiębiorstwom nie udało się wykazać spełnienia przez nie kryteriów 2 i 3. Dwa przedsiębiorstwa nie były w stanie wykazać posiadania pełnego zestawu podstawowej dokumentacji księgowej niezależnie kontrolowanej i zgodnej z międzynarodowymi standardami rachunkowości. W przypadku jednego przedsiębiorstwa niezgodności w dokumentacji finansowej nie znalazły odzwierciedlenia w sprawozdaniu audytora. Inne przedsiębiorstwo nie mogło przedstawić sprawozdań finansowych za niektóre lata działalności.
- (35) Na koniec, jedno przedsiębiorstwo otrzymywało z banków stanowiących własność państwa kredyty po stawkach preferencyjnych, znacznie niższych od obowiązujących na rynku. Świadczy to o tym, że koszty produkcji i sytuacja finansowa podlegają znacznym zniekształceniom przeniesionym z systemu gospodarki nierynkowej.
- (36) Po ujawnieniu ustaleń dotyczących MET otrzymano uwagi przemysłu unijnego i trzech objętych próbą (grup) producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie.
- (37) Jedno z przedsiębiorstw wyraziło pogląd, że decyzja Komisji o odrzuceniu wniosku o MET nie była bezstronna i miała na nią wpływ obliczenie marginesu dumpingu. W tym względzie należy zauważyć, że ustalenie w sprawie MET poprzedza wszelkie obliczenia dotyczące dumpingu, a każda przeprowadzona weryfikacja odnosiła się wyłącznie do danych dotyczących tego ustalenia. Stwierdzenie to jest zatem nieuzasadnione.
- (38) Jedno przedsiębiorstwo wyraziło pogląd, że nie było wymogu przedłożenia wniosków o MET w odniesieniu do powiązanych dostawców surowców. Argument ten należy odrzucić. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawiera wyraźną informację o obowiązku przekazania Komisji nazw i dokładnego opisu działalności wszystkich powiązanych przedsiębiorstw biorących udział w produkcji lub sprzedaży produktu objętego dochodzeniem (na rynki zagraniczne lub na rynek krajowy).
- (39) Poza tym przedsiębiorstwo to stwierdziło, że zniekształcenia na rynku surowców nie były znaczące, gdyż 17,5 % surowców pochodzi z przywozu od niepowiązanych dostawców międzynarodowych, a pozostała ich część jest nabywana przede wszystkim od przedsiębiorstw powiązanych. Informacje, jakimi dysponuje Komisja, świadczą o tym, że około 30 % surowców jest nabywanych lokalnie, a pozostała część pochodzi z przywozu przede wszystkim od dostawców powiązanych. W związku z tym należy zauważyć, że zazwyczaj ceny transferowe od dostawców powiązanych nie są uznawane za wiarygodne. Poza tym ogólnie biorąc, ceny zakupu surowców przez przedsiębiorstwo od dostawców niezależnych są znacznie niższe od cen w UE lub w USA, podobnie jak w przypadku innych objętych dochodzeniem producentów eksportujących. Stwierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (40) Jedno przedsiębiorstwo zakwestionowało obliczoną przez Komisję różnicę w cenach surowców na chińskim rynku krajowym i na rynkach światowych. Po dokonaniu weryfikacji Komisja potwierdza to obliczenie. W szczególności przedsiębiorstwo nie wzięło pod uwagę stosowanych przez dostawców z USA i UE dopłat do stopu. Zatem stwierdzenie to należy odrzucić.
- (41) Jedno przedsiębiorstwo stwierdziło też, że niezgodności między deklaracją podatku dochodowego a sprawozdaniem finansowym są normalne, nieznaczne, a więc ich wyjaśnienie w uwagach do sprawozdania finansowego nie było obowiązkowe. W konsekwencji nie powinno to mieć wpływu na ustalenia Komisji. Należy zauważyć, że niezgodności dotyczące rocznego zysku wynoszą prawie 30 milionów RMB, a więc należy je uznać za istotne i konieczne do wyjaśnienia w uwagach do sprawozdania finansowego.
- (42) Kolejna skarga odnosiła się do domniemanego naruszenia Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego UE⁽¹⁾. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że odrzucenie wniosku o MET z powodu tego, że przedsiębiorstwa mogą otrzymywać dotacje, skutkuje ukaraniem eksportera za dotacje, które uznano za nielegalne bez żadnego uzasadnienia. Argument ten należy odrzucić. Wnioski o MET nie zostały odrzucone ze względu na ewentualne dotacje, ale z określonych przyczyn wymienionych powyżej w motywach oraz w szczegółowych dokumentach dotyczących ujawnienia ustaleń w sprawie MET, które wysłano stronom. Głównym powodem odrzucenia wniosków o MET były zniekształcenia stwierdzone na rynku surowców. Należy też podkreślić, że przykład przedsiębiorstw otrzymujących z banków stanowiących własność państwa kredyty po stawkach preferencyjnych, znacznie niższych od stawek obowiązujących na rynku, wyraźnie wskazuje na przeniesienie z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

- (43) Podsumowując, żadna z otrzymanych uwag nie wpłynęła na zmianę ustaleń dotyczących MET.

2. Indywidualne traktowanie

- (44) Na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego dla państw, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka cła, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podane poniżej:

- w przypadku przedsiębiorstw, będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw, eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
- ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
- większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych. Urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządach lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy udowodnić, że przedsiębiorstwo jest wystarczająco niezależne od ingerencji państwa;
- wymiany walut dokonuje się po kursie rynkowym; oraz
- interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.

- (45) Trzy wyżej wymienione objęte próbą przedsiębiorstwa (grupy przedsiębiorstw), którym odmówiono MET, złożyły również wnioski o indywidualne traktowanie („IT”). Jak wstępnie ustalono, wszystkie trzy objęte próbą przedsiębiorstwa (grupy przedsiębiorstw) spełniały warunki określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a więc można było przyznać im IT.

3. Wartość normalna

a) Państwo analogiczne

- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego w przypadku producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, wartość normalną ustala się na podstawie cen krajowych lub wartości normalnej konstruowanej w państwie analogicznym.
- (47) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wskazała, że do celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL zamierza wybrać Stany Zjednoczone jako państwo analogiczne. Jedna ze stron stwierdziła, że ze względu na zbliżony poziom rozwoju do ChRL lepszym analogicznym rynkiem byłyby Indie. Komisji nie udało się pozyskać współpracy producentów indyjskich. Stany Zjednoczone wydawały się początkowo odpowiednim państwem ze względu na otwarcie na konkurencję, jaką stanowi przywóz (taryfy celne w wysokości 0 % w odróżnieniu od 10 % w Indiach), oraz zadowalający poziom konkurencji na rynku krajowym, na którym działa 15 do 20 producentów amerykańskich.

- (48) Jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyta weryfikacyjna ujawniły, że Stany Zjednoczone nie są odpowiednim rynkiem państwa analogicznego. Wszyscy współpracujący producenci amerykańscy są uzależnieni od importu podstawowych surowców i gotowych wyrobów z przedsiębiorstw macierzystych w UE i ich działalność produkcyjna w USA ogranicza się głównie do wykonywania zamówień indywidualnych lub zamówień, w których czynnikiem krytycznym jest czas. W rzeczywistości wielkość produkcji współpracujących producentów amerykańskich stanowi ułamek wielkości produkcji ich europejskich producentów macierzystych. Najistotniejsze jest jednak to, że koszty przetwarzania ponoszone przez współpracujących producentów amerykańskich są wysokie i odzwierciedlają ich szczególną sytuację w zakresie produkcji. Koszty te przekładają się na wysoki poziom cen krajowych na rynku amerykańskim.

b) Ustalenie wartości normalnej

- (49) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną ustala się na podstawie ceny lub wartości normalnej konstruowanej w ramach gospodarki rynkowej państwa trzeciego lub cen eksportowych z tego państwa do innych państw, łącznie z UE. Biorąc pod uwagę fakt, że z powodów wymienionych w poprzednim motywie wartości normalnej nie można było ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanych w USA, zbadano możliwość zastosowania drugiej metody. Jednak z podanych poniżej przyczyn w tym przypadku również ta metoda okazała się nieodpowiednia. Podobnie jak ma to miejsce w przypadku krajowych cen sprzedaży w USA, na amerykańskie ceny eksportowe negatywny wpływ wywierają wysokie koszty produkcji oraz ograniczenie wielkości wywozu, tj. poniżej 2 % wielkości chińskiego wywozu do UE. Wydaje się ponadto, że część wywożonych towarów kieruje się do przedsiębiorstw powiązanych, więc dotyczące ich dane nie są wiarygodne do celów określenia wartości normalnej.

- (50) Jako rozwiązanie alternatywne do dwóch wyżej opisanych metod w art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego podaje się możliwość ustalenia wartości normalnej na podstawie innej uzasadnionej metody, w tym na podstawie ceny faktycznie płaconej lub należnej w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio dostosowanej, tak by uwzględniała rozsądną marżę zysku. W tym przypadku tymczasowo zastosowano tę metodę, gdyż na tym etapie dochodzenie wykazało, że Stany Zjednoczone nie są odpowiednim państwem analogicznym.

- (51) W przypadku rodzajów produktów eksportowanych przez objętych próbą (objęte próbą grupy) producentów chińskich, których nie sprzedawali objęci próbą producenci unijni, Komisja tymczasowo zastosowała ceny faktycznie płacone lub należne w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio dostosowane, tak by uwzględniała rozsądną marżę zysku, wybierając najbardziej zbliżone rodzaje produktów o tej samej średnicy, klasie stali i rodzaju (np. ciągnięte na zimno lub na gorąco).

4. Cena eksportowa

- (52) We wszystkich przypadkach produkt objęty postępowaniem był przedmiotem wywozu do niezależnych klientów w Unii, a zatem cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, a mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

5. Porównanie

- (53) Marginesy dumpingu ustalono przez porównanie indywidualnych cen eksportowych ex-works objętych próbą eksporterów z krajowymi cenami sprzedaży objętych próbą producentów unijnych, określonymi w sposób podany w motywie 50 powyżej.
- (54) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto należyte pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono odpowiednie dostosowania we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami. W szczególności wprowadzono dostosowanie uwzględniające podatki pośrednie, koszty frachtu morskiego i ubezpieczenia, koszty frachtu w kraju wywozu, koszty gwarancji, prowizje, koszty kredytu i opłat bankowych, poziom handlu oraz postrzeganie jakości szerzej omówione poniżej w motywie 70.

6. Marginesy dumpingu

- (55) Tymczasowe marginesy dumpingu wyrażono jako wartość procentową ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.
- a) Dla objętych próbą współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT
- (56) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego marginesy dumpingu dla objętych próbą współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano IT, ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej określonej na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych w Unii za produkt podobny, w stosownych przypadkach odpowiednio dostosowanych, tak by uwzględniały rozsądną marżę zysku, co szczegółowo opisano w motywach 50 i 51, ze średnią ważoną ceną eksportową objętego postępowaniem produktu do Unii, określoną dla każdego przedsiębiorstwa w wyżej opisany sposób.
- (57) W związku z tym tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwa objęte próbą	Tymczasowe marginesy dumpingu
Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd., Haiyu	83,2 %
Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd., Situan	62,5 %
Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing, Co. Ltd., Yongzhong	66,5 %

b) Dla innych współpracujących przedsiębiorców eksportujących

- (58) Dla innych współpracujących producentów eksportujących w ChRL, nieobjętych próbą, margines dumpingu obliczono jako średnią ważoną marginesów dumpingu ustalonych dla objętych próbą producentów eksportujących zgodnie z art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

- (59) Na tej podstawie tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynosi 71,1 %.

c) Wszyscy pozostali (niewspółpracujący) producenci eksportujący

- (60) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy w trakcie dochodzenia (przedsiębiorstwa współpracujące reprezentują około 64 % całkowitej wielkości przywozu zarejestrowanej w Euroście podczas OD), ogólnokrajowy margines dla niewspółpracujących producentów eksportujących ustalono, przyjmując najwyższy z marginesów określonych dla objętych próbą (grup) przedsiębiorstw.
- (61) Na tej podstawie tymczasowy ogólnokrajowy poziom dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, wynosi 83,2 %.

D. SZKODA

1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (62) W OD produkt podobny był wytwarzany w Unii przez 21 producentów. W rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wszyscy istniejący producenci unijni w liczbie 21 stanowią przemysł unijny i są dalej zwani „przemysłem unijnym”.
- (63) Jak wskazano powyżej w motywie 7, do próby wybrano dwie grupy producentów unijnych składające się z pięciu producentów unijnych, które reprezentowały ponad 50 %, całkowitej produkcji unijnej produktu podobnego. Spośród pozostałych współpracujących producentów unijnych przedsiębiorstwo, które zgłosiło wniosek o ograniczenie zakresu produktu (zob. motyw 16 i 17 powyżej) nie zgodziło się z doбором próby. Producent skrytykował zwłaszcza fakt, że próba obejmowała tylko przedsiębiorstwa obecne zarówno na „rynku wyrobów gotowych”, jak i na „rynku półproduktów”, jak również fakt objęcia próbą tylko skarżących się przedsiębiorstw. Należy powtórzyć, że przedsiębiorstwo to nabywa półprodukty wytwarzane zarówno w ChRL, jak i przez przemysł unijny. Producent nie udowodnił jednak faktycznego istnienia dwóch oddzielnych rynków. Ponadto producent ten reprezentował poniżej 2 % całkowitej wielkości produkcji unijnej w OD, natomiast dwie grupy przedsiębiorstw wybrano na podstawie obiektywnych kryteriów w sposób określony powyżej w motywach 7 i 8.

2. Konsumpcja w Unii

- (64) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym, w oparciu o informacje przekazane przez reprezentujący skarżących komitet ochrony (zob. motyw 2 powyżej) oraz otrzymane z Eurostatu dane dotyczące wielkości przywozu na rynek unijny. Te ostatnie dane wymagały niewielkich dostosowań w odniesieniu do przywozu z Afryki Południowej i Japonii w niektórych okresach, gdyż zawierały pewne zniekształcenia wynikające z nieprawidłowego przekazywania informacji.
- (65) Konsumpcja unijna obniżyła się znacznie, o 35 %, między 2006 r. a OD. Nieznacznie jednak wzrosła między rokiem 2006 a 2007, osiągając szczytowy poziom w 2007 r., aby następnie aż do OD odnotować co roku stały spadek.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii					
	2006	2007	2008	2009	OD
Jednostki (tony)	131 965	153 630	133 711	102 865	85 629
Dane zindeksowane	100	116	101	78	65

- (66) Faktycznie w badanym okresie na rynku występowały znaczne wahania, wynikające przede wszystkim z wielkiej zmienności popytu na rury ze stali nierdzewnej. Rok 2007, a także pierwsze trzy kwartały 2008 r. można określić jako okres bardzo szybkiego rozwoju rynku. Ostatecznie kryzys ekonomiczny wywarł wielki wpływ na popyt. Wpływ ten zaczął być widoczny w ostatnim kwartale 2008 r., nasilił się w trakcie 2009 r. i trwał nadal nawet w pierwszej połowie 2010 r., a więc jego oddziaływanie miało miejsce przez cały OD. Całą tą sytuacją znajduje odzwierciedlenie w tendencji konsumpcji unijnej, która osiągnęła szczytowy poziom w 2007 r., aby potem co roku odnotować spadek.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

3.1. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych

- (67) W badanym okresie wielkość przywozu objętego postępowaniem produktu z ChRL na rynek unijny zwiększyła się. Ogólnie w okresie badanym przywóz z ChRL wzrósł o 14 %. W szczególności między rokiem 2006 a 2007 przywóz z ChRL niemal się podwoił, natomiast w okresie między rokiem 2007 a OD co roku ulegał ograniczeniu, w znacznej mierze z powodu spadku konsumpcji (gdyż udział w rynku w okresie od 2008 r. do OD utrzymywał się na stałym poziomie – zob. motyw 68 poniżej).

Tabela 2

Przywóz z ChRL (wielkość)					
	2006	2007	2008	2009	OD
Jednostki (tony)	13 804	26 790	25 186	17 043	15 757
Dane zindeksowane	100	194	182	123	114

3.2. Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych

- (68) W okresie badanym udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z ChRL niemal się podwoił i wzrósł o 76 % lub 7,9 punktu procentowego. Wzrost udziału w rynku miał miejsce przede wszystkim między rokiem 2006 a 2007, po czym utrzymywał się na wysokim poziomie.

Tabela 3

Przywóz z ChRL (udział w rynku)					
	2006	2007	2008	2009	OD
Udział w rynku (%)	10,5 %	17,4 %	18,8 %	16,6 %	18,4 %
Dane zindeksowane	100	167	180	158	176

3.3. Ceny

a) Zmiany cen

- (69) Poniższa tabela pokazuje średnią cenę przywozu po cenach dumpingowych z ChRL na granicy UE przed oceniem, zgodnie z danymi Eurostatu. W okresie badanym średnia cena przywozu z ChRL wzrastała do 2008 r., po czym obniżyła się między rokiem 2008 a OD.

Tabela 4

Przywóz z ChRL (ceny)					
	2006	2007	2008	2009	OD
Średnia cena za tonę (EUR)	4 354	5 129	5 506	4 348	3 954
Dane zindeksowane	100	118	126	100	91

b) Podcięcie cenowe

- (70) Dokonano porównania cen poszczególnych rodzajów produktu między ceną sprzedaży chińskich producentów eksportujących a ceną sprzedaży stosowaną w Unii przez objętych próbą producentów unijnych. W tym celu porównano ceny objętych próbą producentów unijnych stosowane dla klientów niepowiązanych z cenami objętych próbą producentów eksportujących z państwa, którego dotyczy postępowanie. Tam, gdzie to było konieczne, wprowadzono dostosowania w celu uwzględnienia różnic w postrzeganiu jakości produktu przez rynek, poziomie handlu i kosztach przywozowych.
- (71) Porównanie to wykazało, że w OD przywożony produkt objęty postępowaniem, pochodzący z ChRL, był sprzedawany w Unii po cenach podcinających ceny przemysłu unijnego; podcięcie to wyrażone jako odsetek cen przemysłu unijnego wynosiło 21 % do 32 %.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.1. Uwagi wstępne

- (72) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki ekonomiczne, które wywierają wpływ na stan przemysłu unijnego. Dane przedstawione poniżej dotyczą wszystkich producentów unijnych w odniesieniu do poziomu sprzedaży i udziału w rynku oraz objętych próbą producentów unijnych w odniesieniu do wszystkich pozostałych wskaźników. Ponieważ próba obejmowała tylko dwie grupy producentów, ze względu na poufność wskaźniki odnoszące się do objętych próbą producentów nie mogły zostać ujawnione w poniższych tabelach w postaci zagregowanych danych; w zamian przedstawiono jedynie dane zindeksowane w celu ukazania istniejących tendencji.

4.2. Produkcja

- (73) Wielkość produkcji unijnej wzrosła między rokiem 2006 a 2008, ale między rokiem 2008 a OD znacznie się obniżyła. Tak znaczny spadek produkcji nastąpił zarówno w wyniku kurczenia się rynku, jak i narastającej presji powodowanej przywozem po cenach dumpingowych.

Tabela 5

Produkcja					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Produkcja (dane zindeksowane)	100	107	121	84	66

4.3. Zdolność produkcyjna i jej wykorzystanie

- (74) W okresie badanym zdolność produkcyjna przemysłu unijnego utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie: Jednak między rokiem 2006 a OD stopa jej wykorzystania obniżyła się o 35 %. W OD poziom wykorzystania zdolności produkcyjnej obniżył się na tyle, że stanowił niewiele ponad połowę poziomu osiągniętego w 2008 r.

Tabela 6

Zdolność produkcyjna					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Zdolność produkcyjna (dane zindeksowane)	100	98	101	102	101
Wykorzystanie zdolności produkcyjnej (dane zindeksowane)	100	109	120	82	65

4.4. Zapasy

- (75) Poniższa tabela pokazuje, że wielkość zapasów końcowych najpierw wzrastała do 2008 r., w którym produkcja unijna osiągnęła szczytowy poziom, ale potem zaczęła spadać ze względu na ograniczenie poziomu działalności wytwórczej.

Tabela 7

Zapasy					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Zapasy (dane zindeksowane)	100	124	168	138	118

4.5. Wielkość sprzedaży unijnej (przemysł unijny ogółem)

- (76) Wielkość sprzedaży wszystkich producentów unijnych na rynku UE obniżyła się ogółem o 39 %, podczas gdy zgodnie z motywem 68 powyżej chiński wywóz wzrósł w tym samym czasie o 14 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym ulegała następującym zmianom:

Tabela 8

Sprzedaż unijna (wielkość)					
Wszyscy producenci unijni	2006	2007	2008	2009	OD
Sprzedaż unijna (tony)	82 743	91 043	79 418	63 223	50 569
Dane zindeksowane	100	110	96	76	61

4.6. *Udział w rynku (przemysł unijny ogółem)*

- (77) Między rokiem 2006 a 2007 udział przemysłu unijnego w rynku obniżył się o 3,4 punktu procentowego i utrzymywał się na stosunkowo stałym poziomie przez pozostałą część okresu badanego, odnotowując niewielki tymczasowy wzrost w 2009 r. Ogółem w okresie badanym udział przemysłu unijnego w rynku obniżył się jednak o 3,6 punktu procentowego, podczas gdy, jak pokazuje powyższa tabela 3, udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z ChRL niemal się podwoił.

Tabela 9

Udział przemysłu unijnego w rynku					
Wszyscy producenci unijni	2006	2007	2008	2009	OD
Udział w rynku (%)	62,7 %	59,3 %	59,4 %	61,5 %	59,1 %
Dane zindeksowane	100	95	95	98	94

4.7. *Ceny sprzedaży*

- (78) Jeżeli chodzi o średnie ceny sprzedaży, poniższa tabela pokazuje, że w 2007 r. przemysł unijny zwiększył ceny sprzedaży, po czym stopniowo obniżał je co roku aż do OD, osiągając poziom cen poniżej poziomu z 2006 r. Zmiana cen sprzedaży i ich duża zmienność były częściowo spowodowane istotnymi wahaniami kosztów surowców.

Tabela 10

Sprzedaż unijna (średnie ceny)					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Średnia cena za tonę (dane zindeksowane)	100	135	126	100	92

4.8. *Zatrudnienie*

- (79) Poziom zatrudnienia w znacznej mierze odpowiadał zmianom wielkości produkcji (zob. tabela 5 powyżej), co wskazuje na próbę racjonalizacji kosztów produkcji przemysłu unijnego w sytuacji, gdy było to konieczne. W przemyśle unijnym podjęto próbę dostosowania siły roboczej do pogarszającej się sytuacji rynkowej raczej poprzez ograniczenie liczby godzin pracy niż redukcję stanu osobowego. Poniższa tabela przedstawia poziom zatrudnienia w ekwiwalentach pełnego czasu pracy („EPC”). Między rokiem 2006 a 2008 zatrudnienie w zakładach producentów unijnych wyrażone w EPC wzrosło o 11 punktów procentowych, po czym między rokiem 2008 a OD nastąpił spadek o 19 punktów procentowych. Ogółem w badanym okresie liczba zatrudnionych wyrażona w EPC obniżyła się o 8 %.

Tabela 11

Zatrudnienie					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Zatrudnienie w ekwiwalentach pełnego czasu pracy (dane zindeksowane)	100	106	111	95	92

4.9. *Wydajność*

- (80) Pomimo wyżej opisanych wysiłków podejmowanych przez przemysł unijny znacznie spadła wydajność producentów unijnych w przeliczeniu na EPC, ogólnie o 29 %. Poważne skutki przywozu z ChRL po cenach dumpingowych w okresie ostrego spadku popytu rynkowego uniemożliwiły przemysłowi unijnemu utrzymanie poziomu wydajności.

Tabela 12

Wydajność					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Wielkość produkcji w przeliczeniu na EPC (dane zindeksowane)	100	102	109	88	71

4.10. Koszty pracy

- (81) W okresie badanym przemysłowi unijnemu udało się opanować wzrost kosztów pracy. Jak pokazuje poniższa tabela, w latach 2007 i 2008 średni roczny koszt pracy nieznacznie wzrósł, ale w 2009 r. i w OD obniżył się. W całym tym okresie jednostkowy koszt pracy obniżył się o 2 %. Spadek ten byłby wyraźniejszy, gdyby w powyższej tendencji nie uwzględniono kosztów odpraw.

Tabela 13

Koszty pracy					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Roczny koszt pracy na pracownika (dane zindeksowane)	100	103	109	100	98

4.11. Rentowność i zwrot z inwestycji

- (82) Rentowność przemysłu unijnego ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego na rynku unijnym klientom niepowiązanym jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży. W wyniku tego marginesy rentowności przemysłu unijnego w okresie badanym ulegały następującym zmianom:

Tabela 14

Rentowność i zwrot z inwestycji					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Zysk netto (dane zindeksowane)	100	202	89	– 147	– 188
Zwrot z inwestycji (dane zindeksowane)	100	289	215	– 107	– 153

- (83) Jak pokazuje powyższa tabela, rentowność przemysłu unijnego osiągnęła szczytowy poziom w 2007 r. dzięki nadzwyczajnej sytuacji rynkowej, z której mogły skorzystać wszystkie podmioty działające na rynku. Poczynając od 2007 r., średnia rentowność obniżyła się znacznie, a w trakcie 2009 r. i w OD zyski zamieniły się w znaczne straty.

- (84) Co się tyczy zwrotu z inwestycji wyrażonego jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, wskaźnik ten był zasadniczo zgodny z tendencją dotyczącą rentowności.

4.12. Przepływy środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału

- (85) Przepływy środków pieniężnych netto wynikające z działalności operacyjnej ulegały następującym zmianom (ze względu na ujemną kwotę w 2006 r. wyjątkowo w tej tabeli w celu wskazania zmian w przepływach pieniężnych przyjęto rok 2007 jako rok odniesienia):

Tabela 15

Przepływy środków pieniężnych					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Przepływy środków pieniężnych (dane zindeksowane)	ujemne	100	685	175	53

- (86) Powyższa tabela pokazuje, że przepływy środków pieniężnych w przemyśle unijnym osiągnęły szczytowy poziom w 2008 r., po czym zmniejszały się aż do końca okresu badanego, aby osiągnąć raczej niski poziom w OD.

4.13. Inwestycje

- (87) W okresie badanym inwestycje producentów objętych próbą ulegały następującym zmianom:

Tabela 16

Inwestycje					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Inwestycje netto (dane zindeksowane)	100	192	406	286	183

- (88) Jak pokazuje powyższa tabela, pomimo trudnej sytuacji finansowej w 2009 r. i w OD producenci unijni podjęli decyzję o kontynuowaniu inwestycji. Powody tego rodzaju decyzji są następujące: (i) ten sektor przemysłu wymaga zazwyczaj określonych wieloletnich inwestycji, które muszą zostać ukończone niezależnie od sytuacji rynkowej; oraz (ii) w tym sektorze częste modernizacje parku maszynowego są warunkiem koniecznym dla zwiększenia produkcji bardziej zaawansowanych produktów (w dążeniu do utrzymania konkurencyjnej pozycji wobec innych producentów).

4.14. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu

- (89) Jak przedstawiono w motywie 57 powyżej, dla przywozu z ChRL marginesy dumpingu są bardzo wysokie. Biorąc pod uwagę wielkość, udział w rynku i ceny przywozu po cenach dumpingowych, wpływ marginesów dumpingu należy uznać za znaczący.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (90) Wskaźniki szkody uległy w okresie badanym pogorszeniu. Jest to szczególnie wyraźne w przypadku wskaźników dotyczących rentowności, wielkości produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży i udziału w rynku, które wskazują na wyraźne pogorszenie tendencji.
- (91) Jednocześnie w OD przywóz rur ze stali nierdzewnej z ChRL podcinał ceny przemysłu unijnego do 32 % (zob. motyw 71 powyżej).
- (92) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że przemysłowi unijnemu została wyrządzona istotna szkoda w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wprowadzenie

- (93) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu towarów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywózowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (94) Między rokiem 2006 i OD wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu, którego dotyczy postępowanie, wzrosła o 14 % na rynku, który skurczył się o 35 %, co doprowadziło do wzrostu udziału tego przywozu w rynku unijnym o 76 %, z 10,5 % do 18,4 %.
- (95) W okresie badanym wzrostowi wielkości przywozu z ChRL po cenach dumpingowych produktu, którego dotyczy postępowanie, towarzyszyła ujemna tendencja w odniesieniu do większości wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego. Przemysł unijny stracił 3,6 punktu procentowego udziału w rynku, a jego ceny sprzedaży spadły o 8 % z powodu presji cenowej wywieranej przez tani przywóz po cenach dumpingowych na rynek unijny. Znaczne podcięcie cenowe uniemożliwiło przemysłowi unijnemu przełożenie zwiększonych kosztów produkcji na ceny sprzedaży na akceptowalnym poziomie, co doprowadziło do ujemnego poziomu rentowności w OD.

- (96) W oparciu o powyższe ustalenia uznaje się tymczasowo, że tani przywóz po cenach dumpingowych z ChRL, wprowadzany na rynek unijny w dużych i stale rosnących ilościach, który znacznie podcinał ceny przemysłu unijnego w całym okresie badanym, powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (97) W okresie badanym miał miejsce ograniczony przywóz z innych państw trzecich. Udział w rynku ogółem przywozu z państw innych niż ChRL obniżył się o 4,3 punktu procentowego, z 26,8 % do 22,5 %.
- (98) W okresie badanym następnymi co do wielkości źródłami przywozu były Japonia i Ukraina. Udział w rynku każdego z tych państw wynosił 5,2 %. W OD udział Indii w rynku wynosił 3,0 %, natomiast udział w rynku przywozu ze Stanów Zjednoczonych wynosił 2,7 %. Poniższa tabela przedstawia zmiany wielkości przywozu, cen i udziałów w rynku czterech państw, które są największymi co do wielkości źródłami przywozu po ChRL, jak również wielkości przywozu z pozostałych państw trzecich, oparte na danych Eurostatu. Jak już wspomniano w motywie 64 powyżej, dane Eurostatu dotyczące przywozu z Japonii wymagały niewielkich dostosowań w celu wykluczenia pewnych niekształceń wynikających z nieprawidłowego zgłaszania transakcji.

Tabela 17

Przywóz z innych państw						
Państwo		2006	2007	2008	2009	OD
Japonia	Wielkość (w tonach)	5 801	7 211	6 955	6 753	4 445
	Udział w rynku (%)	4,4 %	4,7 %	5,2 %	6,6 %	5,2 %
	Średnia cena (EUR)	7 981	7 396	8 591	11 634	9 596
Ukraina	Wielkość (w tonach)	7 820	8 536	7 904	4 659	4 431
	Udział w rynku (%)	5,9 %	5,6 %	5,9 %	4,5 %	5,2 %
	Średnia cena (EUR)	6 775	9 212	8 100	6 336	6 031
Indie	Wielkość (w tonach)	3 664	4 323	3 461	3 265	2 540
	Udział w rynku (%)	2,8 %	2,8 %	2,6 %	3,2 %	3,0 %
	Średnia cena (EUR)	5 519	6 874	6 789	3 929	4 111
USA	Wielkość (w tonach)	3 739	6 019	2 724	2 740	2 344
	Udział w rynku (%)	2,8 %	3,9 %	2,0 %	2,7 %	2,7 %
	Średnia cena (EUR)	16 235	5 597	12 892	11 175	11 054
Inne państwa	Wielkość (w tonach)	14 394	9 709	8 063	5 183	5 542
	Udział w rynku (%)	10,9 %	6,3 %	6,0 %	5,0 %	6,5 %
	Średnia cena (EUR)	6 643	7 880	8 553	6 695	6 497
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem ChRL	Wielkość (w tonach)	35 418	35 797	29 107	22 600	19 303
	Udział w rynku (%)	26,8 %	23,3 %	21,8 %	22,0 %	22,5 %
	Średnia cena (EUR)	5 586	7 540	8 453	8 392	7 484

- (99) Zgodnie z powyższą tabelą w badanym okresie Japonia zwiększyła swój udział w rynku o 0,8 punktu procentowego, z 4,4 % do 5,2 %. Jednak ceny przywozu z Japonii wydają się być znacznie bardziej porównywalne z cenami unijnymi niż ceny przywozu z ChRL. Co najważniejsze, w OD ceny przywozu z Japonii były znacznie wyższe od cen przemysłu unijnego.
- (100) W okresie badanym (z wyjątkiem 2007 r.) przywóz z USA był realizowany po cenach znacznie wyższych od cen przemysłu unijnego. Udziały w rynku przywozu z Ukrainy i z Indii, mimo że średnie ceny przywozu z tych krajów były ogólnie niższe od cen unijnych, utrzymywały się na stosunkowo stałym poziomie: w badanym okresie udział Ukrainy w rynku zmniejszył się z 5,9 % do 5,2 %, natomiast udział Indii wzrósł z 2,8 % do 3,0 %.
- (101) Podsumowując, w okresie badanym udział w rynku przywozu ze wszystkich państw trzecich, z wyjątkiem ChRL, obniżył się o 4,3 punktu procentowego (z 26,8 % do 22,5 %). Ogólnie w badanym okresie średnia cena importowa ze wszystkich państw trzecich innych niż ChRL wzrosła o 34 % (z 5 586 EUR do 7 484 EUR za tonę), w wyraźnym przeciwieństwie do obniżenia już bardzo niskich chińskich cen importowych o 9 % oraz spadku średnich unijnych cen sprzedaży o 8 %.
- (102) Z powyższych faktów można wywnioskować, że w OD przywóz z państw trzecich innych niż ChRL nie przyczynił się do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu.
- (104) Niewątpliwie ten spadek konsumpcji, który był wynikiem pogarszającej się koniunktury gospodarczej, wywarł również wpływ na sytuację przemysłu unijnego. Należy jednak zauważyć, że ten negatywny wpływ został w poważnym stopniu nasilony przez przywóz produktów z ChRL po cenach dumpingowych, który istotnie podciął ceny przemysłu unijnego. Z tego względu nawet w przypadku uznania złej koniunktury gospodarczej za czynnik, który przyczynił się do szkody w OD, w żadnym wypadku nie umniejsza to szkodliwych skutków przywozu z ChRL na rynek unijny po niskich cenach dumpingowych. Brak nieuczciwej konkurencji ze strony ChRL oraz presji związanej z wielkością przywozu i presji cenowej wywieranej na producentów unijnych umożliwiły im utrzymanie poziomu cen sprzedaży i rentowności na dopuszczalnym poziomie nawet w sytuacji malejącego popytu.
- (105) W rzeczywistości skutki przywozu z ChRL po cenach dumpingowych, który w OD w znacznym stopniu podciął unijne ceny sprzedaży, można uznać za szczególnie szkodliwe w okresie kryzysu gospodarczego, gdy na wielkość i ceny sprzedaży wywierana jest presja spowodowana obniżonym spożyciem.
- (106) W tych okolicznościach złej koniunktury gospodarczej nie można uznać za czynnik, który ewentualnie mógłby przerwać związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem z ChRL po cenach dumpingowych.

3.2. Skutki wahań na rynku i kryzysu gospodarczego

- (103) O ile rok 2007, a także pierwsze trzy kwartały 2008 r. można określić jako okres bardzo szybkiego rozwoju rynku rur ze stali nierdzewnej, w ostatecznym rozrachunku kryzys finansowy i gospodarczy wywarł wielki wpływ również na ten sektor. Spadek koniunktury gospodarczej rozpoczął się w ostatnim kwartale 2008 r., trwał przez cały 2009 r. i wywierał wpływ również w pierwszej połowie 2010 r., tj. przez cały OD. Cała ta sytuacja znajduje odzwierciedlenie w tendencji spożycia

3.3. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (107) Co się tyczy zmian sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego, wywóz obniżył się w mniejszym stopniu niż sprzedaż krajowa, niezależnie od tego, czy badaniu poddawano wszystkich producentów unijnych, czy tylko producentów objętych próbą. W odniesieniu do zmian wielkości sprzedaży eksportowej w badanym okresie dla przemysłu unijnego można zaobserwować następującą tendencję:

Tabela 18

Przemysł unijny – sprzedaż eksportowa (w tonach) klientom niepowiązanym					
Wszyscy producenci unijni	2006	2007	2008	2009	OD
Dane zindeksowane	100	99	108	88	64

- (108) Należy podkreślić, że tempo spadku sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego było wolniejsze od spadku sprzedaży na rynku unijnym. Może to oznaczać, że presja ze strony przywozu po cenach dumpingowych z ChRL jest na rynku unijnym szczególnie nasiloną. Biorąc pod uwagę to wskazanie oraz znaczący udział wywozu w całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego (stałe utrzymujący się w okresie badanym na poziomie między 39 % a 45 %), można z pewnością wykluczyć brak konkurencyjności producentów unijnych na rynku światowym.

3.4. Konkurencyjność przywozu po cenach dumpingowych z ChRL oraz koszt produkcji przemysłu unijnego

- (109) Duża zmienność cen stopów oraz ogólne zmiany popytu rynkowego spowodowały znaczne wahania kosztów głównych surowców do wyrobu produktu objętego dochodzeniem. Średni jednostkowy koszt produkcji przemysłu unijnego w okresie badanym ulegał następującym zmianom:

Tabela 19

Przemysł unijny – koszt produkcji (w EUR za tonę)					
Producenci objęci próbą	2006	2007	2008	2009	OD
Dane zindeksowane	100	120	119	124	118

- (110) Zgodnie z motywem 78 powyżej rynek głównych surowców jest w ChRL w wysokim stopniu zniekształcony. Z powodu tego zniekształcenia wydaje się, że producenci eksportujący w ChRL mają możliwość realizacji sprzedaży eksportowej na rynek unijny produktu, którego dotyczy postępowanie, po cenach prawdopodobnie mniej elastycznych wobec cen surowców, w wyniku czego ceny te w znacznym stopniu podcinają ceny na rynku unijnym. Innymi słowy, ze względu na zniekształcenie chińskiego rynku surowców producenci wytwarzający w ChRL rury ze stali nierdzewnej mają nieuczciwą przewagę konkurencyjną w porównaniu z przemysłem unijnym. Zniekształcenia te mogłyby przyczynić się do możliwości utrzymania przez chińskich producentów niskiego poziomu cen w przywozie po cenach dumpingowych z ChRL.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (111) Powyższa analiza wykazała, że w okresie badanym wielkość przywozu z ChRL znacznie wzrosła i osiągnęła znaczny udział w rynku. Ponadto przywóz na rynek unijny zwiększonych ilości po cenach dumpingowych spowodował znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego. Mimo iż przez pewien czas przemysłowi unijnemu udawało się rekompensować negatywne skutki presji cenowej dzięki wyjątkowo korzystnym warunkom rynkowym w latach 2007 i 2008, stało się to niemożliwe, kiedy kryzys gospodarczy spowodował znaczny spadek popytu.
- (112) Przeanalizowano także inne czynniki, które mogły wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu. Stwierdzono, że przywóz z innych państw trzecich, wpływ kryzysu gospodarczego, wyniki eksportowe przemysłu unijnego oraz inne czynniki, w tym związane ze zniekształceniami na rynków surowców w ChRL, nie mogły naruszyć związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych i szkodą wyrządzoną przemysłowi unijnemu w OD.
- (113) Opierając się na powyższej analizie, w której ramach odpowiednio określono i rozdzielono wpływ wszystkich

znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od wyrządzającego szkodę wpływu przywozu po cenach dumpingowych, uznaje się tymczasowo, że przywóz z ChRL wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES UNII

- (114) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosków o dumping, szkodzie i związku przyczynowym istnieją powody, aby stwierdzić, że przyjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. W tym celu, zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja przeanalizowała możliwe skutki, jakie środki te mogłyby wyrzucić na wszystkie zainteresowane strony, oraz możliwe konsekwencje niewprowadzenia tego rodzaju środków.
- (115) Komisja przesłała kwestionariusze do niezależnych importerów i użytkowników. Ostatecznie dwóch importerów i jeden użytkownik nadesłali odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu w wymaganym terminie.

1. Interes przemysłu unijnego

- (116) Jeden producent unijny sprzeciwił się nałożeniu środków antydumpingowych, gdyż przedsiębiorstwo sprowadza część nieobrobionych tulei ze stali nierdzewnej z ChRL w celu poddania ich dalszej obróbce i otrzymania gotowych rur. Producent ten reprezentował jednak poniżej 2 % całkowitej produkcji unijnej.
- (117) Należy przypomnieć, że wskaźniki szkody wykazały ogólny negatywny trend i że zwłaszcza wskaźniki szkody związane z wielkością produkcji i sprzedaży oraz udziałem w rynku i sytuacją finansową przemysłu unijnego, takie jak rentowność i zwrot z inwestycji, były zdecydowanie niekorzystne.

- (118) Jeśli środki zostaną nałożone, należy spodziewać się zahamowania spadku cen i utraty udziału w rynku oraz poprawy sytuacji w odniesieniu do cen sprzedaży przemysłu unijnego, w wyniku czego sytuacja finansowa przemysłu unijnego znacznie się polepszy.
- (119) Z drugiej strony, jeżeli środki antydumpingowe nie zostaną nałożone, jest prawdopodobne, że sytuacja rynkowa i finansowa przemysłu unijnego nadal będzie się pogarszać. W takim przypadku przemysł unijny nadal będzie tracił udział w rynku, gdyż nie będzie już mógł sprostać cenom rynkowym wyznaczanym przez przywóz z ChRL po cenach dumpingowych. Prawdopodobnym skutkiem tego będzie dalsze ograniczenie produkcji i zamknięcie zakładów produkcyjnych w Unii, co doprowadzi do istotnej redukcji zatrudnienia.
- (120) Biorąc pod uwagę wszystkie wyżej wymienione czynniki, wstępnie stwierdza się, że nałożenie środków antydumpingowych leży w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes niepowiązanych importerów w Unii

- (121) Jak wskazano powyżej, niepowiązanych importerów nie objęto próbą, gdyż tylko dwóch takich importerów w pełni współpracowało w dochodzeniu i przekazało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jedyne niewielka część obrotów tych dwóch importerów wiązała się z odsprzedażą produktu z ChRL, którego dotyczy postępowanie.
- (122) W OD przywóz zgłoszony przez tych dwóch importerów stanowił jednak stosunkowo niewielką część przywozu z ChRL ogółem (znacznie poniżej 10 %). Biorąc pod uwagę duże marże uzyskiwane w OD przez importerów w wyniku odsprzedaży produktu objętego postępowaniem, można założyć, że nałożenie ceł antydumpingowych może spowodować obniżenie ich poziomu rentowności. Jednak żaden z nich nie wysunął argumentów, że nałożenie ceł antydumpingowych byłoby sprzeczne z ich interesem. Ponadto z uwagi na fakt, że obydwaj odsprzedażą rury ze stali nierdzewnej pochodzące z innych państw niż ChRL (łącznie z rurami pochodzenia unijnego), mogą równie dobrze podjąć decyzję o dokonywaniu zakupów od dostawców innych niż chińscy, na których stawki celne nie będą miały wpływu.
- (123) W dochodzeniu nie współpracowali żadni inni importerzy, którzy udzieliliby odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawili uzasadnione uwagi. Na tej podstawie uznaje się tymczasowo, że wprowadzenie środków tymczasowych nie będzie miało istotnych negatywnych skutków dla interesu importerów unijnych.

3. Interes użytkowników

- (124) Objęte niniejszym postępowaniem przewody rurowe i rury, bez szwu, ze stali nierdzewnej mają dużą liczbę zastosowań (zob. motyw 17 powyżej). Pomimo tego w dochodzeniu współpracował tylko jeden użytkownik, który stosuje rury ze stali nierdzewnej do wyrobu chłodzińców powietrza z ozebrowaniem i skraplaczy chłodzonych powietrzem, reprezentujący w OD poniżej 1 % całkowitego przywozu z ChRL. Można jednak tymczasowo uznać, że bardzo ograniczona współpraca ze strony użytkowników wydaje się świadczyć o tym, iż ogólnie rentowność i sytuacja gospodarcza przemysłu ma na nich raczej ograniczony wpływ.
- (125) Z odpowiedzi tego użytkownika na pytania zawarte w kwestionariuszu wynika, że przedsiębiorstwo to nie będzie poważnie dotknięte skutkami środków antydumpingowych, nawet w odniesieniu do działu, w którym wykorzystuje się rury ze stali nierdzewnej. Porównanie wartości przywozu produktu objętego postępowaniem z obrotem działu, w którym wykorzystuje się importowane towary, wskazuje, że skutek można uznać za nieznaczny.
- (126) W świetle danych dotyczących tego użytkownika nie można jednak wykluczyć faktu, że dla niektórych jego przedsiębiorstw zużywających znacznie większe ilości importowanych z ChRL rur ze stali nierdzewnej skutki środków antydumpingowych mogą okazać się negatywne.
- (127) Na podstawie informacji przekazanych przez jedyne współpracujące użytkownika nie można oszacować całkowitej liczby zatrudnionych w całym wykorzystującym produkt przemysłu unijnym ze względu na ograniczoną reprezentatywność i szeroki wachlarz zastosowań.
- (128) Należy ponadto zauważyć, że poziom środków najprawdopodobniej nie powstrzyma dalszego zaopatrywania rynku unijnego w produkty przywożone z Chin, chociaż po wyższych, niepowodujących szkody cenach. Dodatkowo niewykorzystane moce produkcyjne przemysłu unijnego oraz alternatywne źródła przywozu z innych państw trzecich wskazują, że nie istnieje zagrożenie bezpieczeństwa dostaw rur ze stali nierdzewnej na rynek unijny.
- (129) Ponadto mimo trudności napotykanych niedawno przez przemysł unijny nadal jest on największym dostawcą unijnego przemysłu wykorzystującego produkt. Jeżeli środki nie zostaną nałożone, w przypadku dalszego pogorszenia się sytuacji finansowej przemysłu unijnego jego istnienie będzie zagrożone, doprowadzając do zagrożenia dostaw również dla użytkowników w Unii.
- (130) W ostatecznym rozrachunku z rozważenia ogólnych skutków środków antydumpingowych wynika, że ich pozytywne skutki dla przemysłu unijnego wydają się wyraźnie przeważać nad ewentualnymi negatywnymi skutkami dla innych zainteresowanych grup. Z tego względu stwierdza się wstępnie, że cła antydumpingowe nie są sprzeczne z interesem Unii.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (131) Można więc oczekiwać, że nałożenie środków w odniesieniu do przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych z ChRL umożliwiłoby przemysłowi unijnemu poprawę swojej sytuacji przez zwiększenie wielkości sprzedaży, cen sprzedaży oraz udziału w rynku. Mimo że mogą wystąpić pewne negatywne skutki w postaci wzrostu kosztów dla niektórych użytkowników, zostaną one prawdopodobnie zrekompensowane przez spodziewane korzyści dla producentów i dostawców.
- (132) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, zważywszy wszystkie elementy, że nie ma istotnych argumentów przeciwko nałożeniu środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu produktu, którego dotyczy postępowanie, pochodzącego z ChRL.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (133) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe na przywóz produktu, którego dotyczy postępowanie, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

1. Poziom usuwający szkodę

- (134) Środki tymczasowe w odniesieniu do przywozu z ChRL należy wprowadzić na poziomie wystarczającym do wyeliminowania dumpingu, bez wykraczania poza poziom szkody wyrządzanej przemysłowi unijnemu w wyniku przywozu po cenach dumpingowych. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (135) Przemysł unijny wskazuje, że do celu ustalenia poziomu usuwającego szkodę należy zastosować docelowy poziom zysku w wysokości 12 %. Dostarczone dotychczas dowody nie wskazują jednak na to, że taka rentowność jest możliwa do uzyskania w normalnej sytuacji rynkowej. Nawet w wyjątkowym roku 2007 przemysł unijny nie był w stanie uzyskać tak wysokiego poziomu rentowności. W oparciu o dane zgromadzone w trakcie dochodzenia tymczasowo uznano, że poziom zysku w wysokości 5 % jest odpowiedni do celów ustalenia poziomu usuwającego szkodę.
- (136) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającego szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody ustalono przez odjęcie rzeczywistej marży zysku od ceny ex-works i dodanie do obliczonej w ten sposób ceny na progu rentowności wyżej wymienionej docelowej marży zysku.

- (137) W wyniku ustalono tymczasowo następujące poziomy usuwające szkodę:

Przedsiębiorstwo/przedsiębiorstwa	Poziom usuwający szkodę
Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd., Haiyu	71,5 %
Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd., Situan	48,2 %
Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing, Co. Ltd., Yongzhong	48,0 %
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	56,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	71,5 %

2. Środki tymczasowe

- (138) W związku z powyższym i na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że należy nałożyć tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz pochodzącego z ChRL produktu, którego dotyczy postępowanie, na poziomie niższego spośród ustalonego marginesu dumpingu i poziomu usuwającego szkodę, zgodnie z zasadą niższego cła, który w każdym przypadku odpowiada marginesowi dumpingu.
- (139) Uwzględniając wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, na wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa nakłada się stawkę ustaloną na poziomie równym najwyższej stawce dla objętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Dla wymienionych w załączniku przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą ustala się tymczasową stawkę cła na poziomie średniej ważonej stawek dla przedsiębiorstw objętych próbą. Na podstawie powyższych ustaleń proponowane stawki celne wynoszą:

Przedsiębiorstwo/przedsiębiorstwa	Cło tymczasowe
Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd., Haiyu	71,5 %
Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd., Situan	48,2 %
Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing, Co. Ltd., Yongzhong	48,0 %
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	56,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	71,5 %

- (140) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń

niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wytworzonych przez dane przedsiębiorstwa tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła obowiązującej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(141) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy niezwłocznie kierować do Komisji ⁽¹⁾ wraz z wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą na rynek krajowy i na rynki zagraniczne, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

(142) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła antydumpingowego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii podczas OD.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

(143) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wniosek o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone w celu nałożenia środków ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych przewodów rurowych i rur, bez szwu,

ze stali nierdzewnej, innych niż z zamocowanymi łącznikami, odpowiednich do przesyłania gazów lub cieczy, do stosowania w cywilnych statkach powietrznych, obecnie objętych kodami CN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 i ex 7304 90 00 (kody TARIC 7304 41 00 90, 7304 49 93 90, 7304 49 95 90, 7304 49 99 90 i 7304 90 00 91), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa jest następująca:

Przedsiębiorstwo/przedsiębiorstwa	Cło tymczasowe	Dodatkowy kod TARIC
Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd., Haiyu	71,5 %	B120
Shanghai Jinchang Stainless Steel Tube Manufacturing, Co. Ltd., Situan	48,2 %	B118
Wenzhou Jiangnan Steel Pipe Manufacturing, Co. Ltd., Yongzhong	48,0 %	B119
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku I	56,6 %	B121
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	71,5 %	B999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi być zgodna z wymogami określonymi w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie szczegółów leżących u podstawy istotnych faktów i ustaleń, w oparciu o które przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

⁽¹⁾ European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office Nerv 105
B-1049 Brussels.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

- (1) Baofeng Steel Group Co.Ltd., Lishui,
 - (2) Changzhou City Lianyi Special Stainless Steel Tube Co.Ltd., Changzhou,
 - (3) Huadi Steel Group Co.Ltd., Wenzhou,
 - (4) Huzhou Fengtai Stainless Steel Pipes Co.Ltd, Huzhou,
 - (5) Huzhou Gaolin Stainless Steel Tube Manufacture Co.Ltd., Huzhou,
 - (6) Huzhou Zhongli Stainless Steel Pipe Co.Ltd., Huzhou,
 - (7) Jiangsu Wujin Stainless Steel Pipe Group Co.Ltd., Pekin,
 - (8) Jiangyin Huachang Stainless Steel Pipe Co.Ltd., Jiangyin
 - (9) Lixue Group Co.Ltd., Ruian,
 - (10) Shanghai Crystal Palace Pipe Co.Ltd., Szanghaj,
 - (11) Shanghai Baoluo Stainless Steel Tube Co., Ltd., Szanghaj,
 - (12) Shanghai Shangshang Stainless Steel Pipe Co.Ltd., Szanghaj,
 - (13) Shanghai Tianbao Stainless Steel Co.Ltd., Szanghaj,
 - (14) Shanghai Tianyang Steel Tube Co.Ltd, Szanghaj,
 - (15) Wen zZhou Xindeda Stainless Steel Material Co.Ltd., Wenzhou,
 - (16) Wenzhou Baorui Steel Co.Ltd., Wenzhou,
 - (17) Zhejiang Conform Stainless Steel Tube Co.Ltd., Jixing,
 - (18) Zhejiang Easter Steel Pipe Co.Ltd., Jiaxing,
 - (19) Zhejiang Five - Star Steel Tube Manufacturing Co.Ltd., Wenzhou,
 - (20) Zhejiang Guobang Steel Co.Ltd., Lishui,
 - (21) Zhejiang Hengyuan Steel Co.Ltd., Lishui,
 - (22) Zhejiang Jiashang Stainless Steel Co.Ltd., Jiaxing City,
 - (23) Zhejiang Jinxin Stainless Steel Manufacture Co.Ltd., Xiping Town,
 - (24) Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co.Ltd., Huzhou,
 - (25) Zhejiang Kanglong Steel Co.Ltd., Lishui,
 - (26) Zhejiang Qiangli Stainless Steel Manufacture Co.Ltd., Xiping Town,
 - (27) Zhejiang Tianbao Industrial Co.Ltd., Wenzhou,
 - (28) Zhejiang Tsingshan Steel Pipe Co.Ltd., Lishui,
 - (29) Zhejiang Yida Special Steel Co.Ltd., Xiping Town.
-

ZAŁĄCZNIK II

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 3, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową w następującej formie:

- 1) nazwisko i funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową;
- 2) oświadczenie o następującej treści:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) przewodów rurowych i rur, bez szwu, ze stali nierdzewnej sprzedanych na wywóz do Unii Europejskiej i objętych niniejszą fakturą zostało wytworzonych przez (nazwa i siedziba przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 628/2011**z dnia 28 czerwca 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AR	23,1
	EC	23,1
	MK	48,7
	TR	40,0
	ZZ	33,7
0707 00 05	TR	116,6
	ZZ	116,6
0709 90 70	EC	28,8
	TR	113,1
	ZZ	71,0
0805 50 10	AR	59,8
	BR	40,6
	TR	68,6
	UY	70,8
	ZA	107,6
	ZZ	69,5
0808 10 80	AR	133,5
	BR	77,6
	CA	105,9
	CL	96,2
	CN	76,7
	NZ	114,3
	US	168,4
	UY	64,1
	ZA	94,8
	ZZ	103,5
0809 10 00	AR	89,7
	TR	293,0
	XS	152,4
	ZZ	178,4
0809 20 95	TR	337,3
	ZZ	337,3
0809 30	EC	116,4
	TR	179,1
	XS	55,8
	ZZ	117,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 629/2011**z dnia 28 czerwca 2011 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (UE) nr 867/2010 na rok gospodarczy 2010/2011**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem Komisji (UE) nr 867/2010 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 625/2011 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2010/2011 rozporządzeniem (UE) nr 867/2010, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 czerwca 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 1.10.2010, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 168 z 28.6.2011, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 29 czerwca 2011 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	49,75	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	49,75	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	49,75	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	49,75	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	51,93	1,89
1701 99 10 ⁽²⁾	51,93	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	51,93	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,52	0,21

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2011/380/WPZiB

z dnia 28 czerwca 2011 r.

zmieniająca decyzję 2010/330/WPZiB w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX-IRAQ

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 i art. 43 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 czerwca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/330/WPZiB ⁽¹⁾, która przedłużyła działalność zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX-IRAQ („misja”) o kolejne 24 miesiące, do dnia 30 czerwca 2012 r. Rada ma zdecydować o finansowej kwocie odniesienia na okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.
- (2) Mandat misji jest wykonywany w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu.
- (3) Do decyzji 2010/330/WPZiB należy wprowadzić odpowiednie zmiany,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/330/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Działania szkoleniowe odbywają się w Iraku i w regionie, jak również w Unii. EUJUST LEX-IRAQ ma biura w Brukseli i Bagdadzie, w tym oddział w Basrze w ramach przygotowań do ewentualnego otwarcia tam biura, o ile zapadnie stosowna decyzja. EUJUST LEX-IRAQ ma także biuro w Irbilu (Kurdystan).”;

2) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją w okresie od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. wynosi 27 250 000 EUR”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 28 czerwca 2011 r.

W imieniu Rady

FAZEKAS S.

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 15.6.2010, s. 12.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 24 czerwca 2011 r.****ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE smarom***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4447)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/381/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustalać w odniesieniu do określonych grup produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2005/360/WE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji dla smarów, które są ważne do dnia 30 czerwca 2011 r.
- (4) Powyższe kryteria zostały poddane dalszemu przeglądowi w świetle postępu technicznego. Nowe kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
- (5) Decyzję 2005/360/WE należy zastąpić w celu zachowania przejrzystości.
- (6) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla smarów w oparciu o kryteria określone w decyzji 2005/360/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na dostosowanie produktów do zrewidowanych kryteriów i wymogów. Do dnia, z którym decyzja 2005/360/WE straci moc, producenci ci powinni mieć również możliwość składania wniosków w oparciu o kryteria określone we wspomnianej decyzji lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „smary” obejmuje następujące kategorie:

Kategoria 1: płyny hydrauliczne i oleje przekładniowe do ciągników

Kategoria 2: smary stałe i smary stałe do tulei wału śrubowego

Kategoria 3: oleje do pił łańcuchowych, środki antyadhezyjne do betonu, smary do lin stalowych, oleje do tulei wału śrubowego oraz inne smary podlegające całkowitemu zużyciu

Kategoria 4: oleje do dwusuwów

Kategoria 5: oleje przemysłowe i oleje do przekładni zębatych okrętowych.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „smar” oznacza mieszaninę złożoną z płynów bazowych i dodatków;
- 2) „płyn bazowy” oznacza płyn smarujący, którego przepływ, starzenie, smarowność i właściwości przeciwzużyciowe, a także właściwości dotyczące zawiesiny zanieczyszczeń nie zostały ulepszone za pomocą dodatku lub dodatków;
- 3) „substancja” oznacza pierwiastek chemiczny i jego związki w stanie naturalnym lub otrzymane za pomocą procesu produkcyjnego, łącznie z dodatkami koniecznymi dla zachowania stabilności produktów i zanieczyszczeniami powstałymi wskutek zastosowanych procesów, lecz z wyłączeniem dowolnego rozpuszczalnika, który może zostać oddzielony bez wpływu na stabilność substancji lub bez zmiany jej składu;
- 4) „zagęszczacz” oznacza co najmniej jedną substancję znajdującą się w płynie bazowym używaną do zagęszczania lub modyfikowania reologii płynu smarującego lub smaru stałego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 118 z 5.5.2005, s. 26.

- 5) „główny składnik” oznacza dowolną substancję, która stanowi więcej niż 5 % masy smaru;
- 6) „dodatek” oznacza substancję lub mieszaninę, której podstawowe działanie to poprawa przepływu, starzenia, smarowności, właściwości przeciwzużyciowych lub zawiesiny zanieczyszczeń;
- 7) „smar stały” oznacza mieszaninę stałą lub półstałą, która składa się z zagęszczacza i może zawierać inne składniki posiadające specjalne właściwości w smarze płynnym.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, produkt musi należeć do grupy produktów „smary” określonej w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „smary” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „smary” przydziela się numer kodu „027”.

Artykuł 6

Decyzja 2005/360/WE traci moc.

Artykuł 7

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 6 wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „smary”, złożone przed dniem przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2005/360/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „smary”, złożone od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej do dnia 30 czerwca 2011 r., mogą opierać się albo na kryteriach określonych w decyzji 2005/360/WE, albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji. Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne UE zostało przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2005/360/WE, może ono być używane przez 12 miesięcy od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji
Janez POTOČNIK
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Niniejsze kryteria służą przede wszystkim do propagowania produktów, których oddziaływanie na wodę i glebę w trakcie użytkowania jest ograniczone i które zawierają dużą część materiału pochodzenia biologicznego.

KRYTERIA

1. Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone
2. Wyłączenie szczególnych substancji
3. Dodatkowe wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych
4. Potencjał biodegradowalności i biokumulacji
5. Surowce odnawialne
6. Minimalne parametry techniczne
7. Informacje umieszczone na oznakowaniu ekologicznym UE

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

a) Wymogi

W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

Jeśli od wnioskodawcy wymaga się, aby dostarczył właściwemu organowi deklarację, dokumentację, analizy, raporty z testów lub inne dowody na zgodność z kryteriami, rozumie się przez to, że w zależności od przypadku mogą one pochodzić od wnioskodawcy i/lub jego dostawcy(-ów) i/lub ich dostawcy(-ów) itp.

Dostawca dodatku, zagęszczacza lub płynu bazowego może przekazać odpowiednie informacje bezpośrednio właściwemu organowi.

W miarę możliwości badania należy przeprowadzać w laboratoriach spełniających wymogi ogólne normy EN ISO 17025 lub normy jej równoważnej.

W stosownych przypadkach metody testowe inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów mogą być stosowane, jeśli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

Ogólny plan oceny dowolnej substancji składowej produktu smarowego podano w tabeli 1.

b) Progi pomiarowe

Wszystkie substancje składowe, które wynoszą powyżej 0,010 % (wartość procentowa masy) i które zostały celowo dodane lub celowo wytworzone po dowolnej reakcji chemicznej w stosowanym smarze, należy jednoznacznie określić, podając ich nazwy i stężenia masowe, w których występują, a w odpowiednich przypadkach – numer rejestru CAS oraz rejestru WE.

Kryteria stosuje się:

- do stosowanego smaru w przypadku kryterium 1 lit. a), 6 oraz 7,
- do każdej określonej substancji celowo dodanej lub wytworzonej powyżej 0,010 % (wartość procentowa masy) w przypadku kryterium 1 lit. b) oraz 2,
- do każdej określonej substancji celowo dodanej lub wytworzonej powyżej 0,10 % (wartość procentowa masy) w przypadku kryterium 3, 4 oraz 5.

Ponadto jeżeli kryteria 3 oraz 4 nie mają zastosowania, łączna część określonych substancji nie przekracza 0,5 % (wartość procentowa masy).

KRYTERIA DOTYCZĄCE OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryterium 1 – Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

a) Substancje i mieszaniny niebezpieczne

Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w sprawie oznakowania ekologicznego UE produkt ani żadna z jego części nie może zawierać substancji (w jakiegokolwiek formie, w tym nanoform) spełniających kryteria klasyfikacji do poniższych zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ lub dyrektywą Rady 67/548/EWG ⁽²⁾ ani substancji, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Poniższe zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia odnoszą się na ogół do substancji. W przypadku nanoform, które celowo dodano do produktu, należy udowodnić zgodność z niniejszym kryterium w odniesieniu do każdego stężenia.

Wykaz zwrotów określających zagrożenie i zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia:

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może powodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60; R61; R60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60-R63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61-R62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62-63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Może spowodować uszkodzenie narządów	R68/20; R68/21; R68/22

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H372 Powoduje uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Może spowodować uszkodzenie narządów w następstwie długotrwałego lub powtarzanego narażenia	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39-41

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Niniejsze kryterium ma również zastosowanie do następujących zwrotów określających zagrożenie i zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia:

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
H314 Powoduje poważne oparzenia skóry i uszkodzenia oczu	R34; R35
H319 Działa drażniąco na oczy	R36
H315 Działa drażniąco na skórę	R38
EUH066 Powtarzające się narażenie może powodować wysuszenie lub pękanie skóry	R66
H336 Może spowodować senność lub zawroty głowy	R67

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Substancje lub mieszaniny, których cechy zmieniają się po przetworzeniu (np. nie są już biodostępne, przeszły modyfikację chemiczną) w taki sposób, że określone zagrożenie już nie występuje, są wyłączone z powyższego wymogu.

Stężenia graniczne dla substancji spełniających kryteria art. 57 lit. a), b) lub c) rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 nie przekraczają 0,010 % (wartość procentowa masy). Jeżeli dla substancji spełniających kryteria określone w art. 57 lit. a), b) lub c) wskazano specyficzne stężenia graniczne, nie przekraczają one jednej dziesiątej (1/10) najniższej wskazanej wartości specyficznego stężenia, chyba że wartość ta spada poniżej 0,010 % (wartość procentowa masy).

Odstępstwa od kryterium 1 lit. a) podano w tabeli 1.

Ocena i weryfikacja kryterium: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładny skład produktu. Wnioskodawca wykazuje zgodność substancji zawartych w produkcie z niniejszym kryterium na podstawie informacji obejmujących co najmniej informacje określone w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Takie informacje są charakterystyczne dla określonej formy substancji, w tym nanoform, zastosowanej w produkcie. W tym celu wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym kryterium wraz z wykazem składników oraz odpowiednimi kartami charakterystyki zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dla produktu, jak również dla wszystkich substancji wymienionych w składzie (składach). Stężenia graniczne określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

Dostępne dane powinny być wystarczające, aby umożliwić ocenę zagrożenia dla środowiska (wskazanego przez zwroty określające zagrożenie H400–H413 lub zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia: R50, R50/53, R51/53, R52, R52/53, R53) produktu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywą 67/548/EWG oraz dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Ocena produktu pod kątem zagrożenia dla środowiska jest przeprowadzana metodą tradycyjną zgodnie z załącznikiem III do dyrektywy 1999/45/WE lub metodą sumowania zgodnie z sekcją 4.1.3.5.2 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Jednakże zgodnie z częścią C załącznika III do dyrektywy 1999/45/WE lub zgodnie z sekcją 4.1.3.3 rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 wyniki testów mieszaniny (albo mieszaniny produktu albo pakietu dodatków) jako takie mogą być stosowane do modyfikacji klasyfikacji dotyczącej toksyczności dla organizmów wodnych, które uzyskano by przy użyciu metody tradycyjnej lub metody sumowania.

b) Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Nie przyznaje się odstępstwa od wyłączenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w stosunku do substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, znajdujących się w mieszaninach w stężeniu powyżej 0,010 % (wartość procentowa masy).

Ocena i weryfikacja: Wykaz substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególne obawy i umieszczonych na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jest dostępny na stronie internetowej:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp.

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku.

Stężenia graniczne określa się w kartach charakterystyki zgodnie z pkt 3.2.1 lit. c) załącznika II do rozporządzenia (UE) Komisji nr 453/2010 ⁽²⁾.

Kryterium 2 – Wyłączenie szczególnych substancji

Następujące określone substancje nie są dozwolone w ilościach przekraczających 0,010 % (wartość procentowa masy) produktu końcowego:

- substancje znajdujące się na unijnym wykazie priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej zamieszczonym w załączniku X do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ zmienionej decyzją nr 2455/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz na liście substancji chemicznych OSPAR dla działań priorytetowych (http://www.ospar.org/content/content.asp?menu=00950304450000_000000_000000),
- związki organiczne fluorowców oraz związki azotynów,
- metale lub związki metali z wyjątkiem sodu, potasu, magnezu i wapnia. W przypadku zagęszczaczy stosowane mogą być także związki litu i/lub glinu do stężeń ograniczonych przez inne kryteria, o których mowa w załączniku do niniejszej decyzji.

Ocena i weryfikacja: zgodność z niniejszymi wymogami jest potwierdzana na piśmie i podpisana przez wnioskodawcę.

Kryterium 3 – Dodatkowe wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych

Wnioskodawca wykazuje zgodność poprzez spełnienie wymogów kryterium 3.1 albo kryterium 3.2.

Kryterium 3.1 – Wymogi dotyczące smaru i jego głównych składników

Przedstawia się dane dotyczące ostrej toksyczności dla organizmów wodnych w odniesieniu do głównych składników i mieszaniny.

Dane dotyczące ostrej toksyczności dla organizmów wodnych w odniesieniu do każdego głównego składnika podaje się na każdym z dwóch następujących poziomów troficznych: algi i rozwielitki ⁽⁵⁾. Stężenie krytyczne dla ostrej toksyczności każdego z głównych składników dla organizmów wodnych powinno wynosić co najmniej 100 mg/l.

Dane dotyczące ostrej toksyczności dla organizmów wodnych w odniesieniu do stosowanego smaru podaje się na każdym z trzech następujących poziomów troficznych: algi, rozwielitki i ryby. Stężenie krytyczne dla ostrej toksyczności smaru z kategorii 1 i 5 dla organizmów wodnych powinno wynosić co najmniej 100 mg/l, a smaru z kategorii 2, 3 i 4 co najmniej 1 000 mg/l.

W tabeli 2 podsumowano wymogi dla różnych kategorii smarów zgodnie z kryterium 3.1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 31.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ W całej niniejszej decyzji rozwielitki mogą zostać zastąpione przez skorupiaki w przypadku danych dotyczących morza.

Ocena i weryfikacja: Dopuszcza się dane dotyczące toksyczności dla wód morskich albo dane dotyczące toksyczności dla wód słodkich. Badania prowadzi się zgodnie z odpowiednimi gatunkami badawczymi określonymi w następujących wytycznych i przy ich użyciu: ISO/DIS 10253 lub OECD 201 lub część C.3 załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 440/2008⁽¹⁾ w przypadku alg, ISO TC 147/SC5/WG2 lub OECD 202 lub część C.2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 w przypadku rozwielitek oraz OECD 203 lub część C.1 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 w przypadku ryb. Dozwolone są również równoważne metody badań uzgodnione z właściwym organem. Dopuszcza się wyłącznie (72-godz.) E_rC50 w przypadku alg, (48-godz.) EC50 w przypadku rozwielitek oraz (96-godz.) LC50 w przypadku ryb.

Kryterium 3.2 – Wymogi dotyczące każdej określonej substancji powyżej 0,10 % (wartość procentowa masy)

Wyniki badań dotyczących toksyczności przewlekłej w formie danych dotyczących najwyższego stężenia, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian (NOEC), podaje się na każdym z dwóch następujących poziomów troficznych: rozwielitki i ryby.

Jeżeli brak wyników badań dotyczących toksyczności przewlekłej, podaje się badania dotyczące ostrej toksyczności dla organizmów wodnych na każdym z dwóch następujących poziomów troficznych: algi i rozwielitki. Jedna substancja – lub większa ich liczba – wykazująca pewien stopień toksyczności dla organizmów wodnych jest dopuszczalna w każdej z pięciu kategorii smaru dla łącznego stężenia masowego zgodnie z tabelą 1.

Ocena i weryfikacja: Dane dotyczące najwyższego stężenia, przy którym nie obserwuje się szkodliwych zmian (NOEC), na dwóch poziomach troficznych – rozwielitki i ryby – określa się za pomocą następujących metod badań: część C.20 oraz część C.14 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 odpowiednio w przypadku rozwielitek i ryb lub równoważnych metod badań uzgodnionych z właściwym organem.

W przypadku alg i rozwielitek dopuszcza się dane dotyczące ostrej toksyczności dla wód morskich albo dane dotyczące ostrej toksyczności dla wód słodkich. Badania w wodzie morskiej prowadzi się zgodnie z odpowiednimi gatunkami badawczymi określonymi w następujących wytycznych i przy ich użyciu: ISO/DIS 10253 lub OECD 201, lub część C.3 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 w przypadku alg, ISO TC 147/SC5/WG2 lub OECD 202 lub część C.2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 w przypadku rozwielitek oraz OECD 203 lub część C.1 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 w przypadku ryb. Dozwolone są również równoważne metody badań uzgodnione z właściwym organem. Dopuszcza się wyłącznie (72-godz.) E_rC50 w przypadku alg i (48-godz.) EC50 w przypadku rozwielitek.

Ocena i weryfikacja kryteriów 3.1 oraz 3.2: Sprawozdania z badań wysokiej jakości lub dane z literatury (badania zgodne z dopuszczalnymi protokołami i DPL), w tym odesłania, przedkłada się właściwemu organowi, wykazując zgodność z wymogami przedstawionymi w tabeli 1 odnośnie do toksyczności dla organizmów wodnych.

W przypadku substancji lub mieszanin słabo rozpuszczalnych (< 10 mg/l) w celu określenia toksyczności dla organizmów wodnych można zastosować metodę WAF (Water Accommodated Fraction). Określony stopień obciążenia, czasem określany jako LL50 oraz związany z obciążeniem śmiertelnym, można zastosować bezpośrednio w kryteriach klasyfikacji. Mieszanina WAF jest zgodna z zaleceniami zawartymi w jednym z następujących wytycznych: Raport Techniczny ECETOC nr 20 (1986), załącznik III do dokumentu OECD 1992 301 lub dokumentu z wytycznymi ISO: ISO 10634 lub ASTM D6081-98 (Standardowe praktyki dotyczące przeprowadzania testów na toksyczność dla organizmów wodnych dla smarów: przygotowanie próbki oraz interpretacja wyników lub metody równoważne). Ponadto wykazanie braku toksyczności danej substancji przy limicie rozpuszczalności w wodzie uznaje się za spełnienie wymogów niniejszego kryterium.

Badania toksyczności dla organizmów wodnych nie trzeba przeprowadzać, jeżeli:

- klasyfikację substancji, płynu bazowego lub dodatku podano już w wykazie klasyfikacji substancji smarowych, lub
- można przedstawić ważne świadectwo zgodności wystawione przez właściwy organ, lub
- jest mało prawdopodobne, aby substancja przeniknęła przez błony biologiczne, gdy MM > 800 g/mol lub średnica cząsteczek > 1,5 nm (> 15 Å), lub
- substancja jest polimerem i masa cząsteczkowa frakcji poniżej 1 000 g/mol wynosi mniej niż 1 % lub
- substancja jest nierozpuszczalna w wodzie (rozpuszczalność w wodzie < 10 µg/l),

gdyż takich substancji nie uważa się za toksyczne dla alg i rozwielitek w systemie wodnym.

W stosownym przypadku należy określić rozpuszczalność substancji w wodzie zgodnie z OECD 105 lub równoważnymi metodami badań.

Masę cząsteczkową frakcji poniżej 1 000 g/mol polimeru określa się zgodnie z częścią A.19 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 lub równoważnymi metodami badań.

Kryterium 4 – Potencjał biodegradowalności i biokumulacji

Wymogi dotyczące potencjału biodegradowalności i biokumulacji należy spełnić w odniesieniu do każdej określonej substancji powyżej 0,10 % (wartość procentowa masy).

Smar nie może zawierać substancji, które są zarówno niebiodegradowalne, jak i (potencjalnie) biokumulatywne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1.

Jednakże smar może zawierać jedną substancję lub więcej substancji, które ulegają biodegradacji w pewnym stopniu oraz potencjalnie lub rzeczywiście ulegają biokumulacji do łącznego stężenia masowego, jak podaje tabela 1.

Ocena i weryfikacja: Należy wykazać zgodność z kryteriami, dostarczając następujących informacji:

Sprawozdania z badań wysokiej jakości lub dane z literatury (badania zgodne z dopuszczalnymi protokołami i DPL), w tym odesłania dotyczące biodegradowalności, a w odpowiednich przypadkach (potencjalnej) biokumulacji każdej substancji składowej.

4.1. Biodegradacja

Substancję uważa się za *ulegającą biodegradacji całkowitej* (tlenowej), jeśli:

1. W trwającym 28 dni badaniu nad biodegradacją zgodnie z częścią C.4 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008, OECD 306 lub OECD 301 osiągnięte są następujące poziomy biodegradacji:

- w badaniach nad biodegradacją całkowitą z wykorzystaniem rozpuszczonego węgla organicznego $\geq 70\%$,
- w badaniach nad biodegradacją całkowitą w oparciu o niedobór tlenu lub wytwarzanie dwutlenku węgla $\geq 60\%$ teoretycznych wartości maksymalnych.

W powyższych badaniach nad biodegradacją całkowitą „zasada 10-dniowego okna” nie zawsze ma zastosowanie. Jeśli substancja osiąga poziom biodegradacji w ciągu 28 dni, ale nie w ciągu 10 dni, zakłada się wolniejsze tempo biodegradacji.

2. Stosunek BOD5/ThOD lub BOD5/COD $\geq 0,5$. Stosunek BOD5/(ThOD lub COD) można zastosować tylko wtedy, gdy nie ma dostępnych danych opartych na części C.4 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008, OECD 306 lub OECD 310 lub innych równoważnych metodach badań. BOD5 należy ocenić zgodnie z częścią C.5 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 lub równoważnymi metodami badań, natomiast COD zgodnie z częścią C.6 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 lub równoważnymi metodami.

Substancję uważa się za *ulegającą potencjalnej biodegradacji*, jeśli ulega:

- biodegradacji $> 70\%$ zgodnie z częścią C.9 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008, badaniem OECD 302 C na potencjalną biodegradację lub równoważnymi metodami, lub
- biodegradacji $> 20\%$, ale $< 60\%$ po 28 dniach zgodnie z częścią C.4 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008, OECD 306, badaniami OECD 310 w oparciu o niedomiar tlenu lub wytwarzanie dwutlenku węgla lub równoważnymi metodami badań.

Badania biodegradacji nie trzeba przeprowadzać, jeżeli:

- klasyfikację substancji, płynu bazowego lub dodatku podano już w wykazie klasyfikacji substancji smarowych lub można przedstawić ważne świadectwo zgodności wystawione przez właściwy organ.
- Substancję uważa się za nieulegającą biodegradacji, jeśli nie spełnia kryteriów biodegradowalności całkowitej i potencjalnej biodegradowalności.

Wnioskodawca może także korzystać z danych dla innych substancji w celu dokonania oceny biodegradowalności substancji. Dane dla innych substancji do oceny biodegradowalności danej substancji zostaną przyjęte, jeśli substancja referencyjna różni się jedynie jedną grupą funkcyjną lub fragmentem od substancji zastosowanej w produkcie. Jeśli substancja referencyjna ulega szybkiej lub potencjalnej biodegradacji, a grupa funkcyjna wywiera pozytywny wpływ na biodegradację tlenową, zastosowaną substancję także można uważać za taką, która ulega szybkiej lub potencjalnej biodegradacji. Grupy funkcyjne lub fragmenty mające pozytywny wpływ na biodegradację to: alkohole alifatyczne i aromatyczne $[-OH]$, kwasy alifatyczne i aromatyczne $[-C(=O)-OH]$, aldehydy $[-CHO]$, estry $[-C(=O)-O-C]$, amidy $[-C(=O)-N]$ lub $[-C(=S)-N]$. Należy dostarczyć odpowiednią i wiarygodną dokumentację badania z wykorzystaniem substancji referencyjnej. W przypadku porównania z fragmentem, który nie został wymieniony powyżej, należy dostarczyć odpowiednią i wiarygodną dokumentację badań dotyczących pozytywnego wpływu grupy funkcyjnej na biodegradację substancji podobnych pod względem struktury.

4.2. Biokumulacja

Nie trzeba określać (potencjalnej) biokumulacji danej substancji, jeżeli:

- MM substancji > 800 g/mol, lub
- średnica cząsteczki $> 1,5$ nm (> 15 Å), lub
- wartość współczynnika podziału oktanol-woda $\log K_{ow} < 3$ lub > 7 , lub
- zmierzony współczynnik biokoncentracji (BCF) wynosi ≤ 100 L/kg, lub
- substancja jest polimerem i masa cząsteczkowa frakcji poniżej 1 000 g/mol wynosi mniej niż 1 %.

Ponieważ większość substancji stosowanych w smarach jest hydrofobowa, wartość BCF powinna być oparta na zawartości wagowej lipidu i należy dopilnować, aby zapewnić odpowiedni czas napromieniania.

Współczynnik biokoncentracji (BCF) ocenia się zgodnie z częścią C.13 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 lub równoważnymi metodami badań.

Wartość współczynnika podziału oktanol/woda ($\log K_{ow}$) ocenia się zgodnie z częścią A.8 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 440/2008 lub OECD 123, lub równoważnymi metodami badań. W przypadku substancji organicznej innej niż środek powierzchniowo czynny, dla której nie jest dostępna wartość doświadczalna, można zastosować metodę obliczeniową. Dopuszcza się następujące metody obliczeniowe: CLOGP, LOGKOW, (KOWWIN) oraz SPARC. Jeżeli szacunkowe wartości $\log K_{ow}$ uzyskane za pomocą dowolnej z tych metod obliczeniowych < 3 lub > 7 , wskazuje to, że substancja nie ulegnie biokumulacji.

Wartości $\log K_{ow}$ mają zastosowanie jedynie do organicznych związków chemicznych. Aby ocenić potencjał biokumulacji związków nieorganicznych, środków powierzchniowo czynnych i niektórych związków metaloorganicznych, należy przeprowadzić pomiary współczynnika biokoncentracji (BCF).

Kryterium 5 – Surowce odnawialne

Wytworzony produkt powinien zawierać węgiel pochodzący z surowców odnawialnych wysokości:

- $\geq 50\%$ (m/m) dla kategorii 1,
- $\geq 45\%$ (m/m) dla kategorii 2,
- $\geq 70\%$ (m/m) dla kategorii 3,
- $\geq 50\%$ (m/m) dla kategorii 4,
- $\geq 50\%$ (m/m) dla kategorii 5.

Zawartość węgla pochodzącego z surowców odnawialnych oznacza procentową wartość masy składnika A $\times$ [liczba atomów C w składniku A, które pochodzą z olejów (roślinnych) lub tłuszczów (zwierzęcych) podzielonych przez całkowitą liczbę atomów C w składniku A] plus procentowa wartość masy składnika B $\times$ [liczba atomów C w składniku B, które pochodzą z olejów (roślinnych) lub tłuszczów (zwierzęcych) podzielonych przez całkowitą liczbę atomów C w składniku B] plus procentowa wartość masy składnika C $\times$ [liczba atomów C w składniku C, które pochodzą z olejów (roślinnych) lub tłuszczów (zwierzęcych) podzielonych przez całkowitą liczbę atomów C w składniku C] itd.

Wnioskodawca wskazuje we wniosku rodzaj(-e), źródło (źródła) oraz pochodzenie surowców odnawialnych znajdujących się w głównych składnikach.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

Kryterium 6 – Minimalne parametry techniczne

- a) Płyny hydrauliczne: co najmniej kryteria dotyczące parametrów technicznych określone w aktualnej normie ISO 15380, tabele 2–5. Dostawca wskazuje na karcie produktu, które 2 elastomery zostały zbadane.
- b) Oleje przemysłowe i oleje do przekładni zębatych okrętowych: co najmniej wymogi dotyczące parametrów technicznych określone w DIN 51517. Dostawca wskazuje na karcie produktu, którą sekcję (I, II lub III) wybrano.
- c) Oleje do pił łańcuchowych: co najmniej kryteria dotyczące parametrów technicznych określone w RAL UZ 48 certyfikatu Blue Angel.
- d) Oleje do dwusuwów do zastosowań na morzu: co najmniej kryteria dotyczące parametrów technicznych określone w dokumencie „NMMA Certification for Two-Stroke Cycle Gasoline Engine Lubricants” w NMMA TC-W3.
- e) Oleje do dwusuwów do zastosowań na lądzie: co najmniej poziom EGD kryteriów dotyczących parametrów technicznych określonych w normie ISO 13738:2000.
- f) Wszystkie inne smary: odpowiednie do danego zastosowania.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi deklarację zgodności z niniejszym kryterium oraz powiązane dokumenty.

Kryterium 7 – Informacje umieszczone na oznakowaniu ekologicznym UE

Oznakowanie fakultatywne zawiera pole z następującym tekstem:

- „— Zmniejszona szkodliwość dla wody i gleby w trakcie używania
- Zawiera dużą część materiału pochodzenia biologicznego”.

Wytyczne dotyczące stosowania oznakowania fakultatywnego zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” („Wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego”) zamieszczonym na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/logos_en.htm

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi próbkę opakowania produktu, na którym znajduje się oznakowanie, wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.

Tabela 1

Kryteria dotyczące smaru i każdej określonej substancji

	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Kryteria	Płyny hydrauliczne, oleje przekładniowe do ciągników	Smary stałe, smary stałe do tulei wału śrubowego	Oleje do pól łańcuchowych, środki antyadhezyjne do betonu, smary do lin stalowych oraz inne smary podlegające całkowitemu zużyciu	Oleje do dwusuwów do zastosowań na lądzie i na morzu	Oleje przemysłowe i oleje do przekładni zębatych okrętowych
Zwroty określające zagrożenie i zwroty R wskazujące na zagrożenia dla środowiska i zdrowia człowieka (odstępstwo od kryterium 1 lit. a)	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Zwroty określające zagrożenie i zwroty R wskazujące na zagrożenia dla środowiska i zdrowia człowieka związane ze smarem w czasie stosowania	Brak (Najniższy limit klasyfikacyjny w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywie 1999/45/WE)	Brak (Najniższy limit klasyfikacyjny w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywie 1999/45/WE)	Brak (Najniższy limit klasyfikacyjny w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywie 1999/45/WE)	Brak (Najniższy limit klasyfikacyjny w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywie 1999/45/WE)	Brak (Najniższy limit klasyfikacyjny w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008 lub dyrektywie 1999/45/WE)
Wyłączenie szczególnych substancji (kryterium 1 lit. b) oraz 2)	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Lista OSPAR; unijny wykaz priorytetowych substancji w dziedzinie polityki wodnej; fluorowce organiczne; azotyny; metale lub związki metali z wyjątkiem Na, K, Mg, Ca, a w przypadku zanieczyszczenia Li, Al; CMR kat.1,2 (R45, R46, R49, R60 lub R61); lista kandydacka dotycząca załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006	< 0,010 %	< 0,010 %	< 0,010 %	< 0,010 %	< 0,010 %
Toksyczność dla środowiska wodnego (tylko kryterium 3.2)	Łączne stężenie masowe (wartość procentowa masy) substancji występujących w				
	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Nietoksyczne (D)	Ostra toksyczność > 100 mg/l lub NOEC > 10 mg/l	Nieograniczone			
Szkodliwe (E)	10 mg/l < ostra toksyczność ≤ 100 mg/l lub 1 mg/l < NOEC ≤ 10 mg/l	≤ 20	≤ 25	≤ 5	≤ 25
					≤ 20

Toksyczność dla środowiska wodnego (tylko kryterium 3.2)		Łączne stężenie masowe (wartość procentowa masy) substancji występujących w				
		Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Toksyczne (F)	1 mg/l < ostra toksyczność ≤ 10 mg/l lub 0,1 mg/l < NOEC ≤ 1 mg/l	≤ 5	≤ 1	≤ 0,5	≤ 1	≤ 5
Bardzo toksyczne (G)	Ostra toksyczność ≤ 1 mg/l lub NOEC ≤ 0,1 mg/l	≤ 0,1/M (*)	≤ 0,1/M (*)	≤ 0,1/M (*)	≤ 0,1/M (*)	≤ 1/M (*)
Biodegradacja i biokumulacja (kryterium 4)		Łączne stężenie masowe (wartość procentowa masy) substancji występujących w				
		Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Ulegające całkowitej biodegradacji tlenowej (A)		> 90	> 75	> 90	> 75	> 90
Ulegające potencjalnej biodegradacji tlenowej (B)		≤ 5	≤ 25	≤ 5	≤ 20	≤ 5
Nieulegające biodegradacji ANI biokumulacji (C)		≤ 5		≤ 5	≤ 10	≤ 5
Nieulegające biodegradacji ORAZ ulegające biokumulacji (X)		≤ 0,1	≤ 0,1	≤ 0,1	≤ 0,1	≤ 0,1
Fracja niepoddana ocenie toksyczności dla organizmów wodnych (kryterium 3.2) ani biodegradacji/biokumulacji (kryterium 4)		Łączne stężenie masowe (wartość procentowa masy) substancji występujących w				
		Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
		< 0,5	< 0,5	< 0,5	< 0,5	< 0,5
Odnawialność (kryterium 5)		Łączne stężenie masowe (wartość procentowa masy) substancji występujących w:				
		Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Na podstawie węgla		≥ 50 %	≥ 45 %	≥ 70 %	≥ 50 %	≥ 50 %
		Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Minimalne parametry techniczne (kryterium 6)	Płyny hydrauliczne: ISO 15380, tabele 2-5. Oleje przekładniowe do ciągników: odpowiednie do danego zastosowania.	Odpowiednie do danego zastosowania	Oleje do pił łańcuchowych: zgodnie z RAL UZ 48. Inne: odpowiednie do danego zastosowania	Oleje do dwusuwów do zastosowań na morzu: zgodnie z NMMA TC-W3 Oleje do dwusuwów do zastosowań na lądzie: zgodnie z poziomem EGD w ISO 13738:2000	Oleje przemysłowe i oleje do przekładni zębatych okrętowych: DIN 51517	

(*) M to mnożnik wynoszący 10 dla substancji, które są bardzo toksyczne dla środowiska wodnego zgodnie z tabelą 1b dyrektywy Komisji 2006/8/WE (Dz.U. L 19 z 24.1.2006, s. 12).

Mnożnik (M)	Wartość LC50 lub EC50 („L(E)C50”) substancji
1	$0,1 < L(E)C50 \leq 1$
10	$0,01 < L(E)C50 \leq 0,1$
100	$0,001 < L(E)C50 \leq 0,01$
1 000	$0,0001 < L(E)C50 \leq 0,001$

W przypadku substancji, których wartość LC50 lub EC50 jest niższa niż 0,0001 mg/l, stosowne stężenia graniczne wylicza się odpowiednio (kolejne wartości według współczynnika 10).

Tabela 2

Wymogi dotyczące toksyczności dla organizmów wodnych dla różnych kategorii smarów – Wymogi związane z danymi dotyczącymi smaru i jego głównych składników

Kryterium 3.1	Kategoria 1	Kategoria 2	Kategoria 3	Kategoria 4	Kategoria 5
Ostra toksyczność dla organizmów wodnych w przypadku świeżo przygotowanego smaru na trzech poziomach troficznych: algi, rozwielitki i ryby	> 100 mg/l	> 1 000 mg/l	> 1 000 mg/l	> 1 000 mg/l	> 100 mg/l
Ostra toksyczność dla organizmów wodnych dla każdego głównego składnika na każdym z dwóch poziomów troficznych: algi i rozwielitki	> 100 mg/l	> 100 mg/l	> 100 mg/l	> 100 mg/l	> 100 mg/l

DECYZJA KOMISJI**z dnia 24 czerwca 2011 r.****ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE detergentom do ręcznego zmywania naczyń***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4448)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/382/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE zostaną ustanowione według grup produktów.
- (3) W decyzji Komisji 2005/342/WE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla detergentów do ręcznego zmywania naczyń, które pozostają ważne do dnia 30 czerwca 2011 r.
- (4) Powyższe kryteria zostały poddane dalszemu przeglądowi w świetle postępu technicznego. Nowe kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
- (5) Decyzję 2005/342/WE należy zastąpić w celu zachowania przejrzystości.
- (6) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne dla detergentów do ręcznego zmywania naczyń w oparciu o kryteria określone w decyzji 2005/342/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na dostosowanie produktów do przewidzianych kryteriów i wymogów. Do dnia, z którym decyzja

2005/342/WE straci moc, producenci powinni mieć również możliwość składania wniosków w oparciu o kryteria określone we wspomnianej decyzji lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „detergenty do ręcznego zmywania naczyń” obejmuje wszystkie detergenty przeznaczone do ręcznego zmywania naczyń, porcelany stołowej, sztućców, garnków, patelni, przyborów kuchennych itp.

Grupa produktów obejmuje produkty przeznaczone zarówno do użytku prywatnego, jak i zawodowego. Produkty stanowią mieszaninę substancji chemicznych i nie mogą zawierać mikroorganizmów dodanych umyślnie przez producenta.

Artykuł 2

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „substancja” oznacza pierwiastek chemiczny i jego związki w stanie naturalnym lub otrzymane za pomocą procesu produkcyjnego, łącznie z dodatkami koniecznymi dla zachowania stabilności produktu i zanieczyszczeniami powstałymi wskutek zastosowanego procesu, lecz z wyłączeniem każdego rozpuszczalnika, który może zostać oddzielony bez wpływu na stabilność substancji lub bez zmiany jej składu.
- 2) „produkt” (lub „mieszanina”) oznacza mieszaninę lub roztwór dwóch lub większej liczby substancji niereagujących.

Artykuł 3

Aby uzyskać oznakowanie ekologiczne UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 66/2010, detergent do ręcznego zmywania naczyń należy do grupy produktów „detergenty do ręcznego zmywania naczyń” zgodnie z definicją w art. 1 niniejszej decyzji i spełnia kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 9.

Artykuł 4

Kryteria dla grupy produktów „detergenty do ręcznego zmywania naczyń”, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „detergenty do ręcznego zmywania naczyń” przypisuje się numer kodu „019”.

Artykuł 6

Decyzja 2005/342/WE traci moc.

Artykuł 7

1. W drodze odstępstwa od art. 6 wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „detergenty do ręcznego zmywania naczyń”, złożone przed dniem przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2005/342/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „detergenty do ręcznego

zmywania naczyń” złożone od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej do dnia 30 czerwca 2011 r., mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 2005/342/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji. Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne UE zostało przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2005/342/WE, może ono być używane przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Kryteria mają na celu w szczególności propagowanie produktów, w przypadku których ograniczono uwalnianie substancji toksycznych lub zanieczyszczających do środowiska wodnego, produktów ograniczających zagrożenia dla zdrowia lub środowiska związane ze stosowaniem substancji niebezpiecznych lub zapobiegających tym zagrożeniom, produktów, w przypadku których zminimalizowano odpady opakowaniowe oraz dostarczono informacje umożliwiające konsumentowi stosowanie produktu w sposób efektywny i pozwalający na ograniczenie oddziaływania na środowisko.

KRYTERIA

1. Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych
2. Biodegradowalność środków powierzchniowo czynnych
3. Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone
4. Substancje zapachowe
5. Właściwości żrące
6. Wymogi dotyczące opakowania
7. Zdarność do użycia
8. Instrukcje dla użytkownika
9. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

a) Wymogi

Określone wymogi w zakresie oceny i weryfikacji podane są w ramach każdego kryterium.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia oświadczeń, dokumentacji, analiz, protokołów badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, rozumie się, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawców lub od ich dostawców itp.

W miarę możliwości badania należy przeprowadzać w laboratoriach spełniających wymogi ogólne normy EN ISO 17025 lub normy jej równoważnej.

W stosownych przypadkach metody badawcze inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów mogą być stosowane, jeśli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W dodatku I odwołano się do bazy danych składników detergentów (wykaz DID), która zawiera składniki najczęściej wykorzystywane w składach detergentów. Bazy tej używa się do uzyskiwania danych do obliczeń krytycznej objętości rozcieńczenia (CDV) oraz do oceny biodegradowalności składników. W odniesieniu do substancji, które nie figurują w wykazie DID, podaje się wytyczne dotyczące sposobu obliczania lub ekstrapolowania odpowiednich danych. Najnowsza wersja wykazu DID jest dostępna na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE lub na stronach internetowych poszczególnych właściwych organów.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

b) Progi pomiarowe

Wszystkie substancje obecne w produkcie, w tym dodatki do składników (np. środki konserwujące lub stabilizatory), których stężenie przekracza 0,010 % wagowo końcowego składu produktu, spełniają kryteria oznakowania ekologicznego UE z wyjątkiem kryterium 1, w przypadku którego należy uwzględnić każdą substancję dodaną umyślnie, niezależnie od jej wagi. Zanieczyszczenia powstałe w związku z produkcją składników, obecne w stężeniu > 0,010 % wagowo końcowego składu produktu, muszą być również zgodne z kryteriami.

c) Dozowanie referencyjne

W przypadku detergentów do ręcznego zmywania naczyń dawką referencyjną stosowaną w obliczeniach w celu udokumentowania zgodności z kryteriami oznakowania ekologicznego UE oraz w celu zbadania zdolności czyszczącej jest dawka produktu w gramach zalecana przez producenta do przygotowania 1 litra wody do zmywania normalnie zabrudzonych naczyń.

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE**Kryterium 1 – Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych**

Toksyczność krytycznej objętości rozcieńczenia ($CDV_{przewlekła}$) jest obliczana dla każdej substancji (i) przy użyciu następującego równania:

$$CDV_{przewlekła} = \sum CDV_{(i)} = \sum \frac{waga_{(i)} \times DF_{(i)}}{TF_{przewlekła(i)}} \times 1\,000$$

gdzie $waga_{(i)}$ jest wagą substancji (w gramach) zawartej w dawce zalecanej przez producenta dla 1 litra wody do zmywania naczyń. $DF_{(i)}$ jest czynnikiem degradacji, $TF_{przewlekła(i)}$ jest współczynnikiem toksyczności substancji (w miligramach/litr).

Wartości DF i $TF_{przewlekła}$ odpowiadają wartościom podanym w wykazie bazy danych składników detergentów – część A (wykaz DID – część A) (dodatek I). Jeżeli dana substancja nie jest ujęta w wykazie DID – część A, to wnioskodawca ocenia wartości według metody opisanej w wykazie DID – część B (dodatek I). $CDV_{przewlekła}$ jest sumowana dla każdej substancji, dając $CDV_{przewlekła}$ dla produktu.

$CDV_{przewlekła}$ jest obliczana na podstawie dawki produktu w gramach zalecanej przez producenta do przygotowania 1 litra wody do zmywania normalnie zabrudzonych naczyń. $CDV_{przewlekła}$ zalecanej dawki wyrażonej dla 1 litra wody do zmywania naczyń nie przekracza 3 800 litrów.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć dokładny skład produktu wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi obliczeń $CDV_{przewlekłej}$ wykazujących spełnienie tego kryterium.

Kryterium 2 – Biodegradowalność środków powierzchniowo czynnych

a) Szybka biodegradowalność (tlenowa)

Każdy środek powierzchniowo czynny użyty w produkcie szybko ulega biodegradacji.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć dokładny skład produktu, a także opis funkcji każdej substancji. W wykazie DID – część A (dodatek I) podano, czy określony środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji tlenowej czy nie (środki powierzchniowo czynne z oznaczeniem „R” w kolumnie dotyczącej biodegradowalności tlenowej szybko ulegają biodegradacji). W przypadku środków powierzchniowo czynnych, które nie są ujęte w wykazie DID – część A, dostarcza się stosowne informacje zaczerpnięte z literatury lub innych źródeł albo odpowiednie wyniki badań, wskazujące, że ulegają one biodegradacji tlenowej. Badania stopnia biodegradowalności odpowiadają badaniom, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽¹⁾. Środki powierzchniowo czynne są uznawane za szybko ulegające biodegradacji, jeżeli stopień biodegradowalności (mineralizacji) zmierzony według jednej z następujących pięciu metod wynosi co najmniej 60 % w ciągu 28 dni: badanie fazy gazowej CO_2 nad roztworem (OECD 310), zmodyfikowane badanie Sturma wydzielania się dwutlenku węgla (CO_2) (OECD 301B; metoda C.4-C na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 440/2008⁽²⁾), badanie zamkniętej butli (OECD 301D; metoda C.4-E na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), respirometria manometryczna (OECD 301F; metoda C.4-D na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008) lub badanie MITI (I) (OECD 301C; metoda C.4-F na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008) bądź równoważne im badania ISO. W zależności od fizycznej charakterystyki środka powierzchniowo czynnego do potwierdzenia szybkości biodegradowalności może być zastosowane jedno z następujących badań, jeżeli stopień biodegradowalności wynosi co najmniej 70 % w ciągu 28 dni: zanikanie rozpuszczonego organicznego węgla DOC (OECD 301 A; metoda C.4-A na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008) lub zmodyfikowane badanie przesiewowe OECD zanikania DOC (OECD 301E; metoda C.4-B na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), bądź równoważne im badania ISO. Stosowanie metod badawczych opartych na pomiarach rozpuszczonego węgla organicznego wymaga należytego uzasadnienia, gdyż metody te mogą dawać wyniki oznaczające usunięcie środka, a nie jego biodegradowalność. W próbach na szybkość biodegradowalność tlenową nie stosuje się wstępnej adaptacji. Zasada 10-dniowego okna nie znajduje zastosowania.

b) Biodegradowalność beztlenowa

Środki powierzchniowo czynne, które nie ulegają biodegradacji beztlenowej, mogą być stosowane w produkcie, pod warunkiem że nie są one zaklasyfikowane jako H400/R50 (Działalność bardzo toksyczna na organizmy wodne) w granicach określonych poniżej.

Całkowita waga środków powierzchniowo czynnych nieulegających biodegradacji beztlenowej nie może przekroczyć 0,20 g dla zalecanej dawki wyrażonej dla 1 litra wody do zmywania naczyń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć dokładny skład produktu, a także opis funkcji każdej substancji. W wykazie DID – część A (dodatek I) podano, czy określony środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji beztlenowej czy nie (środki powierzchniowo czynne z oznaczeniem „Y” w kolumnie dotyczącej biodegradowalności beztlenowej ulegają biodegradacji w warunkach beztlenowych). W przypadku środków powierzchniowo czynnych, które nie są ujęte w wykazie DID – część A (Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 18), należy dostarczyć stosownych informacji pochodzących z literatury lub innych źródeł albo odpowiednie wyniki badań potwierdzające, że ulegają one biodegradacji beztlenowej. Badaniem odniesienia dla biodegradowalności beztlenowej jest OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.) lub równoważna metoda badawcza z wymogiem minimum 60 % ostatecznej degradowalności w warunkach beztlenowych. Mogą być również stosowane metody badań symulujące warunki środowiska beztlenowego w celu udokumentowania, że osiągnięta została 60 % ostateczna degradowalność w warunkach beztlenowych (zob. dodatek II).

Kryterium 3 – Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

Wymogi określone w lit. a), b) i c) poniżej mają zastosowanie do każdej substancji lub mieszaniny, w tym do produktów biobójczych, środków barwiących i substancji zapachowych przekraczających 0,010 % wagowo produktu końcowego. Obejmuje to również każdą substancję każdej mieszaniny użytej w składzie, przekraczającą 0,010 % wagowo produktu końcowego. W przypadku umyślnego dodania nanoform do produktu należy udowodnić zgodność z kryterium 3 lit. c) dla każdego stężenia.

a) Określone wyłączone substancje

Niżej wymienionych substancji nie stosuje się w produkcie ani jako części jego składu, ani jako części mieszaniny zawartej w składzie:

- alkilofenol oksyetylenowany (APEO) i jego pochodne,
- EDTA (kwas etyleno-dwuamino-czterooctowy) i jego sole,
- 5-bromo-5-nitro-1,3-dioksan,
- 2-bromo-2-nitropropano-1,3-diol,
- diazolidynylomocznik,
- formaldehyd,
- hydroksymetyloglicynian sodu,
- piżma nitrowe i policykliczne, obejmujące na przykład:

piżmo ksylenowe: 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen

piżmo ambretowe: 4-tert-butylo-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen

mosken: 1,1,3,3,5-pentametylo-4,6-dinitroindan

piżmo tybetowe: 1-tert-butylo-3,4,5-trimetylo-2,6-dinitrobenzen

piżmo ketonowe: 4'-tert-butylo-2',6'-dimetylo-3',5'-dinitroacetofenon

HHCB (1,3,4,6,7,8-heksahydro-4,6,6,7,8,8-heksametylocyklopenta(g)-2-benzopiran)

AHTN (6-acetyl-1,1,2,4,4,7-heksametylotetralina).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację, we właściwych przypadkach popartą stosownymi deklaracjami producentów, potwierdzającą, że wykazane substancje nie zostały zawarte w produkcie.

b) Czwartorzędowych soli amonowych, które nie ulegają szybkiej biodegradacji, nie stosuje się ani jako części składu, ani jako części mieszaniny zawartej w składzie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację potwierdzającą biodegradowalność użytej czwartorzędowej soli amonowej.

c) Niebezpieczne substancje i mieszaniny

Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w sprawie oznakowania ekologicznego UE produkt ani żadna z jego części nie może zawierać substancji (w jakiegokolwiek formie, w tym nanoform) spełniających kryteria klasyfikacji do poniższych zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾ lub dyrektywą Rady 67/548/EWG ⁽²⁾ ani substancji, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Poniższe zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia odnoszą się na ogół do substancji. Jednakże w odniesieniu do mieszanin enzymów i substancji zapachowych, w przypadku których nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

Wykaz zwrotów określających zagrożenie i zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia:

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R23; R26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może spowodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki.	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60-63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61-62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62-63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Może powodować uszkodzenie narządów	R68/20; R68/21; R68/22
H372 Powoduje uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie	R48/25; R48/24; R48/23
H373 Może powodować uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39-41
Substancje uczulające	
H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Substancje lub mieszaniny, których cechy zmieniają się po przetworzeniu (np. nie są już biodostępne, przeszły modyfikację chemiczną) w taki sposób, że określone zagrożenie już nie występuje, są wyłączone z powyższego wymogu.

Odstępstwa: następujące substancje lub mieszaniny są w szczególności zwolnione z przedmiotowego wymogu:

Środki powierzchniowo czynne Obecne w produkcie w stężeniu < 25 % (*)	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
Substancje zapachowe	H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
Enzymy (**)	H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
Enzymy (**)	H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
NTA w postaci zanieczyszczenia w MGDA oraz GLDA (***)	H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40

(*) Wartość procentową należy podzielić przez współczynnik M określony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

(**) W tym stabilizatory oraz inne substancje pomocnicze w preparatach.

(***) W stężeniu poniżej 1,0 % w surowcu, o ile całkowite stężenie w produkcie końcowym jest mniejsze niż 0,10 %.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładny skład produktu. Wnioskodawca wykazuje zgodność z niniejszym kryterium dla substancji obecnych w produkcie na podstawie informacji obejmujących co najmniej informacje określone w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Takie informacje są charakterystyczne dla określonej formy substancji, w tym nanoform, zastosowanej w produkcie. W tym celu wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym kryterium wraz z wykazem składników oraz odnośnymi kartami charakterystyki zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dla produktu, jak również dla wszystkich substancji wymienionych w składzie (składach). Stężenia graniczne określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

d) Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Nie przyznaje się odstępstwa od wyłączenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w stosunku do substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, znajdujących się w mieszaninach w stężeniu powyżej 0,010 %.

Ocena i weryfikacja: Lista substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególne obawy i umieszczonych na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jest dostępna na stronie internetowej:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp.

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku.

Stężenia graniczne określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

e) Produkty biobójcze

- (i) Produkt może zawierać produkty biobójcze jedynie w celu konserwacji produktu, w odpowiedniej dawce zastosowanej wyłącznie w tym celu. Nie dotyczy to środków powierzchniowo czynnych, które mogą również posiadać właściwości biobójcze.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych środków konserwujących wraz z informacją o ich dokładnym stężeniu w produkcie. Producent lub dostawca środków konserwujących dostarcza informację o dawce niezbędnej do konserwacji produktu.

- (ii) Zakazuje się podawania lub sugerowania na opakowaniu lub w innej formie przekazu, że produkt ma działanie przeciwbakteryjne.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi teksty i układy graficzne zastosowane na każdym typie opakowania lub przykład każdego typu opakowania.

- (iii) Produkty biobójcze będące częścią składu lub częścią mieszaniny zawartej w składzie, stosowane w celu konserwacji produktu i zaklasyfikowane jako H410/R50-53 lub H411/R51-53 zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG, dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, są dozwolone, ale jedynie w przypadku gdy ich potencjał biokumulacji charakteryzuje się log Pow (log współczynnika podziału oktanol/woda) < 3,0 lub doświadczalnie wyznaczonym współczynnikiem biokoncentracji (BCF) ≤ 100.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dla wszystkich produktów biobójczych wraz z dokumentacją stężeń produktów biobójczych w produkcie końcowym.

Kryterium 4 – Substancje zapachowe

- a) Produkt nie może zawierać aromatów zawierających pizma nitrowe lub pizma policykliczne (wyszczególnione w kryterium 3 lit. a)).
- b) Wszelkie substancje dodane do produktu jako substancja zapachowa muszą być wyprodukowane lub traktowane zgodnie z kodeksem postępowania Międzynarodowego Stowarzyszenia Substancji Zapachowych (IFRA). Wspomniany kodeks można znaleźć na stronie internetowej IFRA: <http://www.ifraorg.org>.
- c) Substancje zapachowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 648/2004 w sprawie detergentów (załącznik VII) i które nie zostały jeszcze wyłączone na podstawie kryterium 3 lit. c), a także (inne) substancje zapachowe sklasyfikowane jako H317/R43 (Może powodować reakcję alergiczną skóry) lub H334/R42 (Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania), nie mogą być obecne w ilościach ≥ 0,010 % (≥ 100 ppm) dla każdej substancji.
- d) Środki zapachowe nie mogą być użyte w detergentach do ręcznego zmywania naczyń przeznaczonych do użytku zawodowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

Ocena i weryfikacja: Deklaracja zgodności ze wszystkimi częściami kryteriów a), b) i d). W odniesieniu do kryterium c) wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności wskazującą ilość substancji zapachowych w produkcie. Wnioskodawca dostarcza również deklarację producenta substancji zapachowych określając zawartość w substancjach zapachowych każdej z substancji wymienionych w części I załącznika III do dyrektywy Rady 76/768/EWG⁽¹⁾, jak również zawartość (innych) substancji, którym przypisano zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia R43/H317 lub R42/H334.

Kryterium 5 – Właściwości żrące

Produkt nie jest zaklasyfikowany jako mieszanina „żrąca” (C), której przypisano zwrot R34 lub R35 zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE, lub jako mieszanina działająca żrąco na skórę, kategoria 1 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładne stężenia wszystkich substancji stosowanych w produkcie jako część składu lub jako część mieszaniny zawartej w składzie zaklasyfikowanych jako „żrące” (C), którym przypisano zwrot R34 lub R35 zgodnie z dyrektywą 1999/45/WE, lub jako mieszanina działająca żrąco na skórę, kategoria 1 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008, wraz z kopiami kart charakterystyki.

Kryterium 6 – Wymogi dotyczące opakowania

- a) Tworzywa sztuczne użyte w głównym pojemniku muszą być oznakowane zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽²⁾ lub DIN 6120 części 1 i 2 w związku z DIN 7728 część 1.
- b) Jeżeli podstawowe opakowanie jest wykonane z materiału pochodzącego z recyklingu, wzmianka na ten temat na opakowaniu jest zgodna z normą ISO 14021 „Etykiety i deklaracje środowiskowe — Własne stwierdzenia środowiskowe (etykietowanie środowiskowe II typu)”.
- c) W opakowaniach z tworzyw sztucznych mogą być wykorzystywane wyłącznie ftalany, które w momencie składania wniosku przeszły ocenę ryzyka i nie zostały sklasyfikowane według kryterium 3 lit. c).
- d) Wskaźnik waga/użyteczność (WUR) dla opakowania podstawowego nie przekracza następujących wartości:

Rodzaj produktu	WUR
Detergenty do ręcznego zmywania naczyń rozcieńczane w wodzie przed użyciem	1,20 g opakowania na litr stosowanego roztworu (woda do zmywania naczyń)

WUR oblicza się wyłącznie dla opakowań podstawowych (z uwzględnieniem nakrętek, zatyczek i ręcznych pomp/spryskiwaczy) za pomocą następującego wzoru:

$$WUR = \Sigma((W_i + U_i)/(D_i * r_i)),$$

gdzie:

W_i = waga (g) opakowania podstawowego (i) z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, etykiety,

U_i = waga (g) materiału nie pochodzącego z recyklingu (materiału pierwotnego) w opakowaniu podstawowym (i). Jeżeli udział materiału pochodzącego z recyklingu w opakowaniu podstawowym wynosi 0 %, to $U_i = W_i$,

D_i = liczba dawek użytkowych (= liczba dawek odpowiadających objętości zalecanej przez producenta dla 1 litra wody do czyszczenia) zawarta w opakowaniu podstawowym (i),

r_i = wartość recyklingowa, tj. liczba wskazująca, ile razy opakowanie podstawowe (i) jest wykorzystywane do tego samego celu w systemie zwrotu lub ponownego napełnienia ($r_i = 1$, jeżeli opakowanie nie jest ponownie wykorzystywane do tego samego celu). Jeżeli opakowanie wykorzystuje się ponownie, r_i ustala się na poziomie 1, chyba że wnioskodawca może udokumentować wyższą liczbę.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi obliczenie WUR dla produktu wraz z deklaracją zgodności z każdą częścią niniejszego kryterium. W przypadku kryterium c) wnioskodawca przedstawia kompletną i podpisaną deklarację zgodności.

Kryterium 7 – Zdarność do użycia

Produkt nadaje się do użycia i spełnia potrzeby konsumentów.

Zdolność i wydajność czyszcząca musi być równoważna w stosunku do lub lepsza od zdolności i wydajności czyszczącej generycznego produktu odniesienia określonego poniżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.

Ocena i weryfikacja: Zdolność czyszcząca i wydajność czyszcząca muszą być sprawdzone za pomocą adekwatnego i uzasadnionego badania laboratoryjnego przeprowadzonego i przedstawionego w sprawozdaniu w granicach określonych parametrów podanych w ramach opisanych w dokumencie „Framework for testing the performance of hand dishwashing detergents” (ramy badania wydajności detergentów do ręcznego zmywania naczyń) dostępnego pod adresem:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/ecolabelled_products/categories/hand_dishwashing_detergents_en.htm.

Generyczny produkt odniesienia został przedstawiony w badaniu wydajności IKW „Recommendation for the quality assessment of the cleaning performance of hand dishwashing detergents” (zalecenie dotyczące oceny jakości wydajności czyszczącej detergentów do ręcznego zmywania naczyń) (SÖFW-Journal, 128, 5, s. 11–15, 2002), przy czym dawkę stosowaną w badaniu ustala się na 2,5 mililitra detergentu odniesienia na 5 litrów wody.

Metodę badania IKW „Recommendation for the quality assessment of the cleaning performance of hand dishwashing detergents” (SÖFW-Journal, 128, 5, s. 11–15, 2002) można stosować, dokonując powyższej zmiany dawki, i jest ona dostępna pod adresem: http://www.ikw.org/pdf/broschueren/EQ_Handgeschirr_e.pdf.

Kryterium 8 – Instrukcje dla użytkownika

Na opakowaniu produktu znajdują się następujące informacje:

- a) „Nie stosować wody bieżącej, lecz zanurzać naczynia w wodzie, stosując zalecaną dawkę” (lub równoważny tekst).
- b) Informacje dotyczące zalecanej dawki widnieją na opakowaniu, umieszczone w dostatecznie dużej wielkości na widocznym tle. Informacje podaje się w mililitrach (oraz łyżeczkach do herbaty) produktu na 5 litrów wody do zmywania naczyń odpowiednio dla „brudnych” i „mniej zabrudzonych” naczyń.
- c) Podanie przybliżonej ilości myć, jakie konsument może wykonać przy użyciu jednej butelki jest zalecane, choć dobrowolne.

Jest ono obliczane poprzez podzielenie objętości produktu przez dawkę wymaganą na 5 litrów wody do zmywania brudnych naczyń.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi próbkę opakowania produktu, w tym etykietę, wraz z deklaracją zgodności z każdą częścią tego kryterium.

Kryterium 9 – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Oznakowanie fakultatywne zawiera pole z następującym tekstem:

- „Ograniczony wpływ na organizmy wodne
- Ograniczone użycie niebezpiecznych substancji
- Ograniczona ilość odpadów opakowaniowych
- Czytelne instrukcje dla użytkownika”.

Wytyczne dotyczące stosowania oznakowania fakultatywnego zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” (wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego UE) zamieszczonym na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/logos_en.htm

Ocena i weryfikacja: wnioskodawca dostarcza próbkę oznakowania wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.

Dodatek I

Baza danych składników detergentów (wykaz DID)

Wykaz DID (część A) to lista zawierająca informacje o toksyczności dla organizmów wodnych i biodegradowalności składników wykorzystywanych zwykle w składach detergentów. Wykaz obejmuje informacje na temat toksyczności i biodegradowalności w odniesieniu do ewentualnych substancji stosowanych w produktach przeznaczonych do zmywania/prania i czyszczenia. Wykaz nie ma charakteru wyczerpującego, jednak część B wykazu DID zawiera wytyczne dotyczące ustalania odpowiednich parametrów obliczeniowych dla substancji niefigurujących w wykazie DID (np. współczynnik toksyczności (TF) i współczynnik rozkładu (DF), które wykorzystuje się do obliczenia krytycznej objętości rozcieńczenia). Wykaz ten jest ogólnym źródłem informacji, a umieszczenie substancji w wykazie DID nie oznacza automatycznej zgody na jej wykorzystanie w produktach opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE. Wykaz DID (części A i B) można znaleźć na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/ecolabelled_products/categories/did_list_en.htm.

Jeśli chodzi o substancje, w przypadku których brak jest danych dotyczących toksyczności dla organizmów wodnych i degradowalności, w celu oceny TF i DF można wykorzystać analogie z podobnymi substancjami dotyczące struktury. Tego rodzaju analogie dotyczące struktury są zatwierdzone przez właściwy organ udzielający pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Wariant alternatywny to zastosowanie podejścia uwzględniającego najgorszy scenariusz przy użyciu poniższych parametrów:

Podejście uwzględniające najgorszy scenariusz:

Składnik	Ostra toksyczność			Toksyczność przewlekła			Degradacja		
	LC50/EC50	SF _(ostra)	TF _(ostra)	NOEC (*)	SF _(przewlekła) (*)	TF _(przewlekła)	DF	Tlenowa	Beztlenowa
„Oznaczenie”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Jeżeli nie znaleziono zadowalających danych dotyczących przewlekłej toksyczności, kolumny te pozostawia się puste. W takim wypadku TF_(przewlekła) jest zdefiniowana jako równa TF_(ostra).

Dokumentacja dotycząca szybkiej biodegradowalności

Do celów oceny szybkiej biodegradowalności stosuje się następujące metody badawcze:

1. Do dnia 1 grudnia 2010 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badania szybkiej biodegradowalności przewidziane w dyrektywie 67/548/EWG, w szczególności metody wyszczególnione w załączniku V.C4 do tej dyrektywy lub równoważne metody badawcze, takie jak OECD 301 A-F lub równoważne badania ISO.

Zasada 10-dniowego okna nie ma zastosowania do środków powierzchniowo czynnych. Dopuszczalne poziomy wynoszą 70 % dla badań określonych w metodzie C.4-A i C.4-B na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008 (i równoważnych badań OECD 301 A i E oraz równoważnych badań ISO) oraz 60 % dla badań C.4-C, D, E i F (i równoważnych badań OECD 301 B, C, D i F oraz równoważnych badań ISO).

2. Po dniu 1 grudnia 2015 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

Dokumentacja dotycząca szybkiej biodegradowalności

Referencyjne badanie degradowalności beztlenowej to EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub równoważna metoda badawcza, przy założeniu, że wymagane jest minimum 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych. Do udokumentowania osiągnięcia 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych można stosować również metodę symulacji warunków w odpowiednim środowisku beztlenowym.

Ekstrapolacja dotycząca substancji, które nie figurują w wykazie DID

W przypadku składników, które nie figurują w wykazie DID, można stosować poniższą metodę w celu dostarczenia niezbędnej dokumentacji dotyczącej biodegradowalności beztlenowej:

1. Zastosować rozsądną ekstrapolację. Wykorzystać wyniki badań uzyskane dla jednego surowca do ekstrapolacji końcowej degradowalności beztlenowej strukturalnie pokrewnych środków powierzchniowo czynnych. Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego (lub grupy homologów) zgodnie z wykazem DID, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. siarczan C12-15 A 1-3 EO [DID nr 8] ulega biodegradacji beztlenowej, więc podobną biodegradowalność beztlenową można założyć również dla siarczanu C12-15 A 6 EO). Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego przy użyciu właściwej metody badawczej,

można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. dane z literatury potwierdzające biodegradowalność beztlenową środków powierzchniowo czynnych należących do grupy alkilowej estrów soli amonowych można wykorzystywać jako dokumentację dotyczącą podobnej biodegradowalności beztlenowej innych czwartorzędowych soli amonowych zawierających wiązania estrowe w łańcuchu lub łańcuchach alkilowych).

2. Wykonać badanie przesiewowe degradowalności beztlenowej. Jeżeli potrzebne jest nowe badanie, wykonać badanie przesiewowe, stosując EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub metodę równoważną.
 3. Wykonać badanie podatności na biodegradację tlenową małej dawki. Jeżeli potrzebne jest nowe badanie, a także w przypadku problemów doświadczalnych w badaniu przesiewowym (np. niemożność wykonania z powodu toksyczności badanej substancji), powtórzyć badanie, stosując dozowanie małych ilości substancji powierzchniowo czynnej i monitorować degradację przy pomocy pomiarów ^{14}C lub metodą analiz chemicznych. Badanie przy użyciu niskiego dozowania można wykonać, stosując OECD 308 (sierpień 2000 r.) lub metodę równoważną.
-

DECYZJA KOMISJI**z dnia 28 czerwca 2011 r.****ustanawiająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE uniwersalnym
środkom czyszczącym i środkom do czyszczenia urządzeń sanitarnych***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 4442)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2011/383/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE zostaną ustanowione według grup produktów.
- (3) W decyzji Komisji 2005/344/WE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria ekologiczne i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla uniwersalnych środków czyszczących oraz środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych, które pozostają ważne do dnia 30 czerwca 2011 r.
- (4) Powyższe kryteria zostały poddane dalszemu przeglądowi w świetle postępu technicznego. Nowe kryteria, jak również związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji, powinny obowiązywać przez cztery lata od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.
- (5) Decyzję 2005/344/WE należy zastąpić w celu zachowania przejrzystości.
- (6) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne dla uniwersalnych środków czyszczących oraz środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych w oparciu o kryteria określone w decyzji 2005/344/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na dostosowanie

produktów do zrewidowanych kryteriów i wymogów. Do dnia, z którym decyzja 2005/344/WE straci moc, producenci powinni mieć również możliwość składania wniosków w oparciu o kryteria określone we wspomnianej decyzji lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji.

- (7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych” obejmuje: uniwersalne środki czyszczące, środki do czyszczenia okien i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych.

- a) uniwersalne środki czyszczące obejmujące produkty detergentowe przeznaczone do rutynowego czyszczenia podłóg, ścian, sufitów, okien i innych stałych powierzchni, które przed użyciem są rozcieńczane w wodzie lub stosowane bez rozcieńczania. Uniwersalne środki czyszczące oznaczają produkty przeznaczone do użytku wewnątrz budynków obejmujących gospodarstwa domowe oraz obiekty komercyjne i przemysłowe;
- b) środki do czyszczenia okien obejmujące konkretne środki czyszczące przeznaczone do rutynowego czyszczenia okien, stosowane bez rozcieńczania;
- c) środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych obejmujące produkty detergentowe przeznaczone do rutynowego usuwania, w tym poprzez szorowanie, brudu lub osadów w obiektach sanitarnych, takich jak pralnie, toalety, łazienki, kabiny prysznicowe i kuchnie. Podgrupa ta obejmuje środki do czyszczenia łazienek i środki do czyszczenia kuchni.

Grupa produktów obejmuje produkty przeznaczone zarówno do użytku prywatnego, jak i zawodowego. Produkty stanowią mieszaniny substancji chemicznych i nie mogą zawierać mikroorganizmów dodanych umyślnie przez producenta.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 115 z 4.5.2005, s. 42.

Artykuł 2

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „substancja” oznacza pierwiastek chemiczny i jego związki w stanie naturalnym lub otrzymane za pomocą procesu produkcyjnego, łącznie z dodatkami koniecznymi dla zachowania stabilności produktu i zanieczyszczeniami powstałymi wskutek zastosowanego procesu, lecz z wyłączeniem każdego rozpuszczalnika, który może zostać oddzielony bez wpływu na stabilność substancji lub bez zmiany jej składu;
- 2) „produkt” (lub „mieszanina”) oznacza mieszaninę lub roztwór dwóch lub większej liczby substancji niereagujących.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010, uniwersalny środek czyszczący, środek do czyszczenia okien lub środek do czyszczenia urządzeń sanitarnych musi wchodzić w zakres grupy produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych” określonej w art. 1 niniejszej decyzji oraz musi spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria dla grupy produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych” i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych” przypisuje się numer kodu „020”.

Artykuł 6

Decyzja 2005/344/WE traci moc.

Artykuł 7

1. W drodze odstępstwa od art. 6 wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych” złożone przed datą przyjęcia niniejszej decyzji podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2005/344/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych” złożone od dnia przyjęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej przed dniem 30 czerwca 2011 r., mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 2005/344/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji.

Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne UE zostało przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2005/344/WE, może ono być używane przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 czerwca 2011 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Kryteria mają na celu w szczególności propagowanie produktów o ograniczonym oddziaływaniu na środowisko poprzez ograniczenie ilości szkodliwych substancji, zmniejszenie ilości używanego detergentu oraz ograniczenie odpadów opakowaniowych. Kryteria mają ponadto na celu ograniczenie zagrożeń dla środowiska i zdrowia ludzi związanych ze stosowaniem substancji niebezpiecznych lub zapobieżenie tym zagrożeniom, zminimalizowanie odpadów opakowaniowych oraz dostarczenie informacji umożliwiających konsumentowi stosowanie produktu w sposób efektywny i pozwalający na ograniczenie oddziaływania na środowisko.

KRYTERIA

1. Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych
2. Biodegradowalność środków powierzchniowo czynnych
3. Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone
4. Substancje zapachowe
5. Lotne związki organiczne
6. Fosfor
7. Wymogi dotyczące opakowania
8. Zdarność do użycia
9. Instrukcje dla użytkownika
10. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE
11. Szkolenie zawodowe

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

a) Wymogi

Szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji podane są w ramach każdego kryterium.

Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia oświadczeń, dokumentacji, analiz, protokołów badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, rozumie się, że mogą one pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawców lub od ich dostawców itp.

W miarę możliwości badania należy przeprowadzać w laboratoriach spełniających wymogi ogólne normy EN ISO 17025 lub normy jej równoważnej.

W stosownych przypadkach metody badawcze inne niż te wskazane dla każdego z kryteriów mogą być stosowane, jeśli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W dodatku I odwołano się do bazy danych składników detergentów (wykaz DID), która zawiera składniki najczęściej wykorzystywane w składach detergentów. Bazy tej używa się do uzyskiwania danych do obliczeń krytycznej objętości rozcieńczenia (CDV) oraz do oceny biodegradowalności składników. W odniesieniu do substancji, które nie figurują w wykazie DID, podaje się wytyczne dotyczące sposobu obliczania lub ekstrapolowania odpowiednich danych. Najnowsza wersja wykazu DID jest dostępna na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE lub na stronach internetowych poszczególnych właściwych organów.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne.

b) Progi pomiarowe

Wszystkie substancje obecne w produkcie, w tym dodatki do składników (np. środki konserwujące lub stabilizatory), których stężenie przekracza 0,010 % wagowo końcowego składu produktu, spełniają kryteria oznakowania ekologicznego UE, z wyjątkiem kryterium 1, w przypadku którego należy uwzględnić każdą substancję dodaną umyślnie, niezależnie od jej wagi. Zanieczyszczenia powstałe w związku z produkcją składników, obecne w stężeniu > 0,010 % wagowo końcowego składu produktu, muszą być również zgodne z kryteriami.

c) Dozowanie referencyjne

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących rozcieńczanych przed użyciem w wodzie dawką referencyjną stosowaną w obliczeniach w celu udokumentowania zgodności z kryteriami oznakowania ekologicznego UE oraz w celu zbadania zdolności czyszczącej jest dawka produktu w gramach zalecana przez producenta do przygotowania 1 litra wody do czyszczenia normalnie zabrudzonych powierzchni.

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE**Kryterium 1 – Toksyczność w stosunku do organizmów wodnych**

Toksyczność krytycznej objętości rozcieńczenia ($CDV_{przewlekła}$) jest obliczana dla każdej substancji (i) przy użyciu następującego równania:

$$CDV_{przewlekła} = \sum CDV_{(i)} = \sum \frac{waga_{(i)} \times DF_{(i)}}{TF_{przewlekła(i)}} \times 1\,000$$

gdzie $waga_{(i)}$ jest wagą substancji (w gramach) zawartej w dawce zalecanej przez producenta dla 1 litra wody do czyszczenia (w przypadku uniwersalnych środków czyszczących rozcieńczanych w wodzie przed użyciem) lub na 100 gramów produktu (uniwersalne środki czyszczące, środki do czyszczenia okien i środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych stosowane bez rozcieńczania). $DF_{(i)}$ jest czynnikiem degradacji, $TF_{przewlekła(i)}$ jest współczynnikiem toksyczności substancji (w miligramach/litr).

Wartości DF i $TF_{przewlekła}$ odpowiadają wartościom podanym w wykazie bazy danych składników detergentów – część A (wykaz DID – część A) (dodatek I). Jeżeli dana substancja nie jest ujęta w wykazie DID – część A, to wnioskodawca ocenia wartości według metody opisanej w wykazie DID – część B (dodatek 1). $CDV_{przewlekła}$ jest sumowana dla każdej substancji, dając $CDV_{przewlekła}$ dla produktu.

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących rozcieńczanych w wodzie przed użyciem $CDV_{przewlekła}$ jest obliczana na podstawie dawki produktu w gramach zalecanej przez producenta do przygotowania 1 litra wody do czyszczenia normalnie zabrudzonych powierzchni. $CDV_{przewlekła}$ zalecanej dawki wyrażonej dla 1 litra wody do czyszczenia nie przekracza 18 000 litrów.

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących stosowanych bez rozcieńczenia $CDV_{przewlekła}$ dla 100 g produktu nie przekracza 52 000 litrów.

W przypadku środków do czyszczenia okien $CDV_{przewlekła}$ dla 100 g produktu nie przekracza 4 800 litrów.

W przypadku środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych $CDV_{przewlekła}$ dla 100 g produktu nie przekracza 80 000 litrów.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć dokładny skład produktu wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi obliczeń $CDV_{przewlekłej}$ wykazujących spełnienie tego kryterium.

Kryterium 2 – Biodegradowalność środków powierzchniowo czynnych

a) Szybka biodegradowalność (tlenowa)

Każdy środek powierzchniowo czynny użyty w produkcie szybko ulega biodegradacji.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć dokładny skład produktu, a także opis funkcji każdej substancji. W wykazie DID — część A (dodatek I) podano, czy określony środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji tlenowej czy nie (środki powierzchniowo czynne z oznaczeniem „R” w kolumnie dotyczącej biodegradowalności tlenowej szybko ulegają biodegradacji). W przypadku środków powierzchniowo czynnych, które nie są ujęte w wykazie DID — część A, dostarcza się stosowne informacje zaczerpnięte z literatury lub innych źródeł albo odpowiednie wyniki badań, wskazujące, że ulegają one biodegradacji tlenowej. Badania stopnia biodegradowalności odpowiadają badaniom, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽¹⁾. Środki powierzchniowo czynne są uznawane za szybko ulegające biodegradacji, jeżeli stopień biodegradowalności (mineralizacji) zmierzony według jednej z następujących pięciu metod wynosi co najmniej 60 % w ciągu 28 dni: badanie fazy gazowej CO_2 nad roztworem (OECD 310), zmodyfikowane badanie Sturma wydzielania się dwutlenku węgla (CO_2) (OECD 301B; metoda C.4-C na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 440/2008⁽²⁾), badanie zamkniętej butli (OECD 301D; metoda C.4-E na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), respirometria manometryczna (OECD 301F; metoda C.4-D na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), lub badanie MITI (I) (OECD 301C; metoda C.4-F na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), bądź równoważne im badania ISO. W zależności od fizycznej charakterystyki środka powierzchniowo czynnego do potwierdzenia szybkości biodegradowalności może być zastosowane jedno z następujących badań, jeżeli stopień biodegradowalności wynosi co najmniej 70 % w ciągu 28 dni: zanikanie rozpuszczonego organicznego węgla DOC (OECD 301 A; metoda C.4-A na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), lub zmodyfikowane badanie przesiewowe OECD zanikania DOC (OECD 301E; metoda C.4-B na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008), bądź równoważne im badania ISO. Stosowanie metod badawczych opartych na pomiarach rozpuszczonego węgla organicznego wymaga należytego uzasadnienia, gdyż metody te mogą dawać wyniki oznaczające usunięcie środka, a nie jego biodegradowalność. W próbach na szybko biodegradowalność tlenową nie stosuje się wstępnej adaptacji. Zasada 10-dniowego okna nie znajduje zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 142 z 31.5.2008, s. 1.

b) Biodegradowalność beztlenowa

Środki powierzchniowo czynne, które nie ulegają biodegradacji beztlenowej, mogą być stosowane w produkcji w określonych granicach pod warunkiem że nie są one zaklasyfikowane jako H400/R50 (działa bardzo toksycznie na organizmy wodne) w granicach określonych poniżej.

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących rozcieńczanych w wodzie przed użyciem całkowita waga środków powierzchniowo czynnych nieulegających biodegradacji beztlenowej nie może przekroczyć 0,40 g dla zalecanej dawki wyrażonej dla 1 litra wody do czyszczenia.

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących stosowanych bez rozcieńczania całkowita waga środków powierzchniowo czynnych nieulegających biodegradacji beztlenowej nie może przekroczyć 4,0 g na 100 g produktu.

W przypadku środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych całkowita waga środków powierzchniowo czynnych nieulegających biodegradacji beztlenowej nie może przekroczyć 2,0 g na 100 g produktu.

W przypadku środków do czyszczenia okien całkowita waga środków powierzchniowo czynnych nieulegających biodegradacji beztlenowej nie może przekroczyć 2,0 g na 100 g produktu.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć dokładny skład produktu, a także opis funkcji każdej substancji. W wykazie DID – część A (dodatek I) podano, czy określony środek powierzchniowo czynny ulega biodegradacji beztlenowej, czy nie (środki powierzchniowo czynne z oznaczeniem „Y” w kolumnie dotyczącej biodegradowalności beztlenowej ulegają biodegradacji w warunkach beztlenowych). W przypadku środków powierzchniowo czynnych, które nie są ujęte w wykazie DID – część A, należy dostarczyć stosownych informacji pochodzących z literatury lub innych źródeł albo odpowiednie wyniki badań potwierdzające, że ulegają one biodegradacji beztlenowej. Badaniem odniesienia dla biodegradowalności beztlenowej jest OECD 311, ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.) lub równoważna metoda badawcza z wymogiem minimum 60 % ostatecznej degradowalności w warunkach beztlenowych. Mogą być również stosowane metody badań symulujące warunki środowiska beztlenowego w celu udokumentowania, że osiągnięta została 60-proc. ostateczna degradowalność w warunkach beztlenowych.

Kryterium 3 – Substancje i mieszaniny wyłączone bądź ograniczone

Wymogi określone w lit. a), b) i c) poniżej mają zastosowanie do każdej substancji, w tym do produktów biobójczych, środków barwiących i substancji zapachowych przekraczających 0,010 % wagowo produktu końcowego. Obejmuje to również każdą substancję każdej mieszaniny użytej w składzie, przekraczającą 0,010 % wagowo produktu końcowego. W przypadku umyślnego dodania nanoform do produktu należy udowodnić zgodność z kryterium 3 lit. c) dla każdego stężenia.

a) Określone wyłączone substancje

Niżej wymienionych substancji nie stosuje się w produkcji, ani jako części jego składu, ani jako części mieszaniny zawartej w składzie:

- alkilofenol oksyetylenowany (APEO) i jego pochodne,
- EDTA (kwas etyleno-dwuamino-czterooctowy) i jego sole,
- 5-bromo-5-nitro-1,3-dioksan,
- 2-bromo-2-nitropropano-1,3-diol,
- diazolidynyłomocznik,
- formaldehyd,
- hydroksymetyloglicynian sodu,
- piżma nitrowe i policykliczne, obejmujące na przykład:
 - piżmo ksylenowe: 5-tert-butylo-2,4,6-trinitro-m-ksylen,
 - piżmo ambretowe: 4-tert-butylo-3-metoksy-2,6-dinitrotoluen,
 - mosken: 1,1,3,3,5-pentametylo-4,6-dinitroindan,
 - piżmo tybetowe: 1-tert-butylo-3,4,5-trimetylo-2,6-dinitrobenzen,
 - piżmo ketonowe: 4'-tert-butylo-2',6'-dimetylo-3',5'-dinitroacetofenon,
 - HHCB (1,3,4,6,7,8-heksahydro-4,6,6,7,8-heksametylocyklopenta(g)-2-benzopiran),
 - AHTN (6-acetyl-1,1,2,4,4,7-heksametylotetralina).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację, we właściwych przypadkach popartą stosownymi deklaracjami producentów, potwierdzającą, że wykazane substancje nie zostały zawarte w produkcie.

b) Czwartorzędowe sole amonowe

Czwartorzędowych soli amonowych, które nie ulegają szybko biodegradacji, nie stosuje się ani jako części składu, ani jako części mieszaniny zawartej w składzie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację potwierdzającą biodegradowalność użytej czwartorzędowej soli amonowej.

c) Niebezpieczne substancje i mieszaniny

Zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 produkt ani żadna z jego części nie może zawierać substancji (w jakiegokolwiek formie, w tym nanoform) spełniających kryteria klasyfikacji do poniższych zwrotów określających zagrożenie lub zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub dyrektywą Rady 67/548/EWG ⁽²⁾, ani substancji, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾. Poniższe zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia odnoszą się na ogół do substancji. Jednakże w odniesieniu do mieszanin enzymów i substancji zapachowych, w przypadku których nie można uzyskać informacji dotyczących substancji, stosuje się zasady dotyczące klasyfikacji mieszanin.

Wykaz zwrotów określających zagrożenie i zwrotów R wskazujących rodzaj zagrożenia:

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H300 Połknięcie grozi śmiercią	R28
H301 Działa toksycznie po połknięciu	R25
H304 Połknięcie i dostanie się przez drogi oddechowe może grozić śmiercią	R65
H310 Grozi śmiercią w kontakcie ze skórą	R27
H311 Działa toksycznie w kontakcie ze skórą	R24
H330 Wdychanie grozi śmiercią	R23; R26
H331 Działa toksycznie w następstwie wdychania	R23
H340 Może powodować wady genetyczne	R46
H341 Podejrzewa się, że powoduje wady genetyczne	R68
H350 Może powodować raka	R45
H350i Wdychanie może spowodować raka	R49
H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40
H360F Może działać szkodliwie na płodność	R60
H360D Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki.	R61
H360FD Może działać szkodliwie na płodność. Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60-61
H360Fd Może działać szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R60-63
H360Df Może działać szkodliwie na dziecko w łonie matki. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R61-62
H361f Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność	R62
H361d Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R63
H361fd Podejrzewa się, że działa szkodliwie na płodność. Podejrzewa się, że działa szkodliwie na dziecko w łonie matki	R62-63
H362 Może działać szkodliwie na dzieci karmione piersią	R64
H370 Powoduje uszkodzenie narządów	R39/23; R39/24; R39/25; R39/26; R39/27; R39/28
H371 Może powodować uszkodzenie narządów	R68/20; R68/21; R68/22
H372 Powoduje uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie	R48/25; R48/24; R48/23

⁽¹⁾ Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 196 z 16.8.1967, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

Zwrot określający zagrożenie ⁽¹⁾	Zwrot R wskazujący rodzaj zagrożenia ⁽²⁾
H373 Może powodować uszkodzenie narządów poprzez długotrwałe lub powtarzane narażenie	R48/20; R48/21; R48/22
H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R50
H410 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R50-53
H411 Działa toksycznie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R51-53
H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
H413 Może powodować długotrwałe szkodliwe skutki dla organizmów wodnych	R53
EUH059 Stwarza zagrożenie dla warstwy ozonowej	R59
EUH029 W kontakcie z wodą uwalnia toksyczne gazy	R29
EUH031 W kontakcie z kwasami uwalnia toksyczne gazy	R31
EUH032 W kontakcie z kwasami uwalnia bardzo toksyczne gazy	R32
EUH070 Działa toksycznie w kontakcie z oczami	R39-41
Substancje uczulające	
H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43

⁽¹⁾ Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

⁽²⁾ Zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG.

Substancje lub mieszaniny, których cechy zmieniają się po przetworzeniu (np. nie są już biodostępne, przeszły modyfikację chemiczną) w taki sposób, że określone zagrożenie już nie występuje, są wyłączone z powyższego wymogu.

Odstępstwa: następujące substancje lub mieszaniny są w szczególności zwolnione z przedmiotowego wymogu:

Środki powierzchniowo czynne Obecne w produkcie w stężeniu < 25 % (*)	H400 Działa bardzo toksycznie na organizmy wodne	R 50
Substancje zapachowe	H412 Działa szkodliwie na organizmy wodne, powodując długotrwałe skutki	R52-53
Enzymy (**)	H334 Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania	R42
Enzymy (**)	H317 Może powodować reakcję alergiczną skóry	R43
NTA w postaci zanieczyszczenia w MGDA oraz GLDA (***)	H351 Podejrzewa się, że powoduje raka	R40

(*) Wartość procentową należy podzielić przez współczynnik M określony zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

(**) W tym stabilizatory oraz inne substancje pomocnicze w preparatach.

(***) W stężeniu poniżej 1,0 % w surowcu, o ile całkowite stężenie w produkcie końcowym jest mniejsze niż 0,10 %.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładny skład produktu. Wnioskodawca wykazuje zgodność z niniejszym kryterium dla substancji obecnych w produkcie na podstawie informacji obejmujących co najmniej informacje określone w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006. Takie informacje są charakterystyczne dla określonej formy substancji, w tym nanoform, zastosowanej w produkcie. W tym celu wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z powyższym kryterium wraz z wykazem składników oraz odnośnymi kartami charakterystyki zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dla produktu, jak również dla wszystkich substancji wymienionych w składzie (składach). Stężenia graniczne określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

d) Substancje wymienione zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006

Nie przyznaje się odstępstwa od wyłączenia przewidzianego w art. 6 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w stosunku do substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i uwzględnionych w wykazie, o którym mowa w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, znajdujących się w mieszaninach w stężeniu powyżej 0,010 %.

Ocena i weryfikacja: Wykaz substancji określonych jako substancje wzbudzające szczególne obawy i umieszczonych na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 jest dostępny na stronie internetowej:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku.

Stężenia graniczne określa się w kartach charakterystyki zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.

e) Produkty biobójcze

- (i) Produkt może zawierać produkty biobójcze jedynie w celu konserwacji produktu, w odpowiedniej dawce zastosowanej wyłącznie w tym celu. Nie dotyczy to środków powierzchniowo czynnych, które mogą również posiadać właściwości biobójcze.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dotyczące wszelkich dodanych środków konserwujących wraz z informacją o ich dokładnym stężeniu w produkcie. Producent lub dostawca środków konserwujących dostarcza informację o dawce niezbędnej do konserwacji produktu.

- (ii) Zakazuje się podawania lub sugerowania na opakowaniu lub w innej formie przekazu, że produkt ma działanie przeciwbakteryjne.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi teksty i układy graficzne zastosowane na każdym typie opakowania lub przykład każdego typu opakowania.

- (iii) Produkty biobójcze będące częścią składu lub częścią mieszaniny zawartej w składzie, stosowane w celu konserwacji produktu i zaklasyfikowane jako H410/R50-53 lub H411/R51-53 zgodnie z dyrektywą 67/548/EWG, dyrektywą 1999/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 są dozwolone, ale jedynie w przypadku gdy ich potencjał biokumulacji charakteryzuje się log Pow (log współczynnika podziału oktanol/woda) < 3,0 lub doświadczalnie wyznaczonym współczynnikiem biokoncentracji (BCF) ≤ 100.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dla wszystkich produktów biobójczych wraz z dokumentacją stężeń produktów biobójczych w produkcie końcowym.

Kryterium 4 – Substancje zapachowe

- a) Produkt nie może zawierać aromatów zawierających piżma nitrowe lub piżma policykliczne (wyszczególnione w kryterium 3 lit. a).
- b) Wszelkie substancje dodane do produktu jako substancja zapachowa muszą być wyprodukowane lub traktowane zgodnie z kodeksem postępowania Międzynarodowego Stowarzyszenia Substancji Zapachowych (IFRA). Wspomniany kodeks można znaleźć na stronie internetowej IFRA: <http://www.ifraorg.org>.
- c) Substancje zapachowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia zgodnie z rozporządzeniem (WE) 648/2004 (załącznik VII) i które nie zostały jeszcze wyłączone na podstawie kryterium 3 lit. c), a także (inne) substancje zapachowe sklasyfikowane jako H317/R43 (Może powodować reakcję alergiczną skóry) lub H334/R42 (Może powodować objawy alergii lub astmy lub trudności w oddychaniu w następstwie wdychania), nie mogą być obecne w ilościach ≥ 0,010 % (≥ 100 ppm) dla każdej substancji.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności ze wszystkimi częściami kryteriów a) i b). W odniesieniu do kryterium c) wnioskodawca dostarcza podpisaną deklarację zgodności wskazującą ilość substancji zapachowych w produkcie. Wnioskodawca dostarcza również deklarację producenta substancji zapachowych określającą zawartość w substancjach zapachowych każdej z substancji wymienionych w części I załącznika III do dyrektywy Rady 76/768/EWG⁽²⁾, jak również zawartość (innych) substancji, którym przypisano zwroty R wskazujące rodzaj zagrożenia R43/H317 lub R42/H334.

Kryterium 5 – Lotne związki organiczne

Produkt końcowy w postaci uniwersalnych środków czyszczących i środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych (w postaci sprzedawanej) nie może zawierać więcej niż 6 % (wagowo) lotnych związków organicznych o temperaturze wrzenia poniżej 150 °C. W przypadku produktów skoncentrowanych rozcieńczanych w wodzie całkowite stężenie lotnych związków organicznych o temperaturze wrzenia poniżej 150 °C nie przekracza 0,2 % (wagowo) w wodzie do czyszczenia.

Produkt końcowy w postaci środków do czyszczenia okien (w postaci sprzedawanej) nie może zawierać więcej niż 10 % (wagowo) lotnych związków organicznych o temperaturze wrzenia poniżej 150 °C.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopie kart charakterystyki materiału dla każdego rozpuszczalnika organicznego wraz ze szczegółami obliczeń ogólnego stężenia lotnych związków organicznych o temperaturze wrzenia poniżej 150 °C.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 30.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, s. 169.

Kryterium 6 – Fosfor

Całkowita ilość fosforu elementarnego w produkcie jest obliczana na podstawie dawki produktu zalecanej przez producenta do przygotowania 1 litra wody do czyszczenia normalnie zabrudzonych powierzchni (w przypadku produktów rozcieńczanych w wodzie przed użyciem) lub na 100 g produktu (w przypadku produktów stosowanych bez rozcieńczania) z uwzględnieniem wszystkich substancji zawierających fosfor (np. fosforany i fosfoniany).

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących rozcieńczanych w wodzie przed użyciem całkowita zawartość fosforu (P) nie przekracza 0,02 g na dawkę produktu zalecaną przez producenta do przygotowania 1 litra wody do czyszczenia.

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących stosowanych bez rozcieńczenia całkowita zawartość fosforu (P) nie przekracza 0,2 g na 100 g produktu.

W przypadku środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych całkowita zawartość fosforu (P) nie przekracza 1,0 g na 100 g produktu.

Substancje użyte w produktach do czyszczenia okien nie mogą zawierać fosforu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokładny skład produktu wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi obliczeń wykazujących spełnienie tego kryterium.

Kryterium 7 – Wymogi dotyczące opakowania

- a) Zabrania się używania aerozoli zawierających propelenty.
- b) Tworzywa sztuczne użyte w głównym pojemniku muszą być oznakowane zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽¹⁾ lub DIN 6120 części 1 i 2 w związku z DIN 7728 część 1.
- c) Jeżeli podstawowe opakowanie jest wykonane z materiału pochodzącego z recyklingu, wzmianka na ten temat na opakowaniu jest zgodna z normą ISO 14021 „Etykiety i deklaracje środowiskowe — Własne stwierdzenia środowiskowe (etykietowanie środowiskowe II typu)”.
- d) Produkty pakowane w butelkach z rozpylaczem muszą być sprzedawane jako część systemu z wkładami uzupełniającymi.
- e) W opakowaniach z tworzyw sztucznych mogą być wykorzystywane wyłącznie stalany, które w momencie składania wniosku przeszły ocenę ryzyka i nie zostały sklasyfikowane według kryterium 3 lit. c).
- f) Wskaźnik waga/użyteczność (WUR) dla opakowania podstawowego nie przekracza następujących wartości:

Rodzaj produktu	WUR
Produkty skoncentrowane, w tym koncentraty płynne i stałe, rozcieńczane w wodzie przed użyciem	1,20 g opakowania na litr stosowanego roztworu (woda do czyszczenia)
Produkty gotowe do użycia, tj. produkty stosowane bez dalszego rozcieńczania	150 g opakowania na litr stosowanego roztworu (woda do czyszczenia)

WUR oblicza się wyłącznie dla opakowań podstawowych (z uwzględnieniem nakrętek, zatyczek i ręcznych pomp/spryskiwaczy) za pomocą następującego wzoru:

$$WUR = \sum((W_i + U_i)/(D_i * r_i)),$$

gdzie

W_i = waga (g) opakowania podstawowego (i) z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, etykiety,

U_i = waga (g) materiału nie pochodzącego z recyklingu (materiału pierwotnego) w opakowaniu podstawowym (i). Jeżeli udział materiału pochodzącego z recyklingu w opakowaniu podstawowym wynosi 0 %, to $U_i = W_i$,

D_i = liczba dawek użytkowych (= liczba dawek odpowiadających objętości zalecanej przez producenta dla 1 litra wody do czyszczenia) zawarta w opakowaniu podstawowym (i). W przypadku produktów gotowych do użycia sprzedawanych w stanie rozcieńczonym D_i = objętość produktu (w litrach),

r_i = wartość recyklingowa, tj. liczba wskazująca, ile razy opakowanie podstawowe (i) jest wykorzystywane do tego samego celu w systemie zwrotu lub ponownego napełnienia ($r_i = 1$, jeżeli opakowanie nie jest ponownie wykorzystywane do tego samego celu). Jeżeli opakowanie wykorzystuje się ponownie, r_i ustala się na poziomie 1, chyba że wnioskodawca może udokumentować wyższą liczbę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi obliczenie WUR dla produktu wraz z deklaracją zgodności z każdą częścią niniejszego kryterium. W przypadku kryterium e) wnioskodawca przedstawia kompletną i podpisaną deklarację zgodności.

Kryterium 8 – Zdarność do użycia

Produkt nadaje się do użycia i spełnia potrzeby konsumentów.

a) Uniwersalne środki czyszczące i środki do czyszczenia okien

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących udokumentowana musi być jedynie zdolność do usuwania tłuszczu. W przypadku środków do czyszczenia okien udokumentowana musi być zdolność do wysychania bez pozostawiania zacieków.

Wydajność czyszcząca musi być równoważna w stosunku do lub lepsza od wydajności czyszczącej wiodącego na rynku lub generycznego produktu odniesienia zatwierdzonego przez właściwy organ.

Ocena i weryfikacja: Wydajność produktu musi być zbadana poprzez:

- odpowiednie i uzasadnione badanie laboratoryjne, lub
- odpowiednie i uzasadnione badanie konsumenckie.

Oba badania muszą zostać przeprowadzone i przedstawione w sprawozdaniu za pomocą odpowiednich parametrów podanych w ramach opisanych w dokumencie „Framework for testing the performance of all-purpose cleaners, window cleaners and sanitary cleaners” (ramy badania wydajności uniwersalnych środków czyszczących, środków do czyszczenia okien i środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych) dostępnym pod adresem:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/ecolabelled_products/categories/purpose_cleaners_en.htm

b) Środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych

Środki do czyszczenia urządzeń sanitarnych obejmują środki do czyszczenia łazienek, toalet i kuchni. W przypadku środków do czyszczenia łazienek udokumentowana musi być zdolność do usuwania zarówno mydła wapiennego, jak i kamienia. W przypadku kwasowych środków do czyszczenia toalet udokumentowana musi być wyłącznie zdolność do usuwania kamienia. W przypadku środków do czyszczenia kuchni udokumentowana musi być zdolność do usuwania tłuszczu.

Wydajność czyszcząca musi być równoważna w stosunku do lub lepsza od wydajności czyszczącej generycznego produktu odniesienia określonego poniżej.

Ocena i weryfikacja: Wydajność produktu musi być zbadana poprzez:

- odpowiednie i uzasadnione badanie laboratoryjne, lub
- odpowiednie i uzasadnione badanie konsumenckie.

Oba badania muszą zostać przeprowadzone i przedstawione w sprawozdaniu za pomocą odpowiednich parametrów podanych w ramach opisanych w dokumencie „Framework for testing the performance of all-purpose cleaners, window cleaners and sanitary cleaners” (ramy badania wydajności uniwersalnych środków czyszczących, środków do czyszczenia okien i środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych). Generyczny produkt odniesienia został przedstawiony w badaniu wydajności IKW „Recommendation for the quality assessment of acidic toilet cleaners” (zalecenie dotyczące oceny jakości kwasowych środków do czyszczenia toalet – SÖFW-Journal, 126, 11, s. 50-56, 2000 r.). Środek odniesienia ma zastosowanie do środków do czyszczenia toalet i łazienek; w przypadku badania środków do czyszczenia łazienek pH należy obniżyć do 3,5.

Badanie IKW „Recommendation for the quality assessment of acidic toilet cleaners” (zalecenie dotyczące oceny jakości kwasowych środków do czyszczenia toalet – SÖFW-Journal, 126, 11, s. 50-56, 2000 r.) jest dostępne pod adresem:

http://www.ikw.org/pdf/broschueren/EQ_WC_Reiniger_English.pdf

Kryterium 9 – Instrukcje dla użytkownika

a) Instrukcje dozowania

W przypadku uniwersalnych środków czyszczących i środków do czyszczenia urządzeń sanitarnych na opakowaniu umieścić należy na widocznym tle informacje dostatecznej wielkości dotyczące zalecanego dawkowania. W przypadku produktu skoncentrowanego należy wyraźnie wskazać, że potrzebna jest tylko niewielka ilość produktu w porównaniu do normalnych (tj. rozcieńczonych) produktów.

Na opakowaniu widnieje następujący tekst (lub jego odpowiednik):

„Właściwe dawkowanie zmniejsza koszty i ogranicza wpływ na środowisko”.

Na opakowaniu gotowych do użycia uniwersalnych środków czyszczących widnieje następujący tekst (lub jego odpowiednik): „Produkt nie jest przeznaczony do czyszczenia dużych powierzchni”.

b) Zalecenie dotyczące bezpieczeństwa

Na produkcie umieszcza się następujący (lub równoważny) tekst lub piktogram dotyczący bezpieczeństwa:

- „Przechowywać w miejscu niedostępnym dla dzieci”,
- „Nie mieszać różnych środków czyszczących”,
- „Nie wdychać produktów w aerozolu” (tylko w wypadku produktów pakowanych w rozpylaczach).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi próbkę opakowania produktu, w tym etykietę, wraz z deklaracją zgodności z każdą częścią tego kryterium.

Kryterium 10 – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Oznakowanie fakultatywne zawiera pole z następującym tekstem:

- „— ograniczony wpływ na organizmy wodne,
- ograniczone użycie niebezpiecznych substancji,
- ograniczona ilość odpadów opakowaniowych,
- czytelne instrukcje dla użytkownika”.

Wytyczne dotyczące stosowania oznakowania fakultatywnego zawierającego pole tekstowe można znaleźć w dokumencie „Guidelines for the use of the EU Ecolabel Logo” (wytyczne dotyczące stosowania logo oznakowania ekologicznego UE) zamieszczonym na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/promo/logos_en.htm

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza próbkę oznakowania wraz z deklaracją zgodności z niniejszym kryterium.

Kryterium 11 – Szkolenie zawodowe

W przypadku detergentów używanych przez użytkowników zawodowych producent, jego dystrybutor lub strona trzecia oferuje personelowi wykonującemu czyszczenie szkolenie lub materiały szkoleniowe. Szkolenie powinno obejmować wskazówki dotyczące, krok po kroku, poprawnego rozcieńczania, używania, usuwania i użytkowania sprzętu.

Ocena i weryfikacja: Właściwemu organowi należy dostarczyć próbkę materiałów szkoleniowych zawierających podane krok po kroku instrukcje dotyczące poprawnego rozcieńczania, używania, usuwania i użytkowania sprzętu oraz opis kursów szkoleniowych.

Dodatek I

Baza danych składników detergentów (wykaz DID)

Wykaz DID (część A) to lista zawierająca informacje o toksyczności dla organizmów wodnych i biodegradowalności składników wykorzystywanych zwykle w składach detergentów. Wykaz obejmuje informacje na temat toksyczności i biodegradowalności w odniesieniu do ewentualnych substancji stosowanych w produktach przeznaczonych do zmywania/prania i czyszczenia. Wykaz nie ma charakteru wyczerpującego, jednak część B wykazu DID zawiera wytyczne dotyczące ustalania odpowiednich parametrów obliczeniowych dla substancji niefigurujących w wykazie DID (np. współczynnik toksyczności (TF) i współczynnik rozkładu (DF), które wykorzystuje się do obliczenia krytycznej objętości rozcieńczenia). Wykaz ten jest ogólnym źródłem informacji, a umieszczenie substancji w wykazie DID nie oznacza automatycznej zgody na jej wykorzystanie w produktach opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE. Wykaz DID (części A i B) można znaleźć na stronie internetowej poświęconej oznakowaniu ekologicznemu UE: http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/ecolabelled_products/categories/did_list_en.htm.

Jeśli chodzi o substancje, w przypadku których brak jest danych dotyczących toksyczności dla organizmów wodnych i degradowalności, w celu oceny TF i DF można wykorzystać analogie z podobnymi substancjami dotyczące struktury. Tego rodzaju analogie dotyczące struktury są zatwierdzane przez właściwy organ udzielający pozwolenia na używanie oznakowania ekologicznego UE. Wariant alternatywny to zastosowanie podejścia uwzględniającego najgorszy scenariusz przy użyciu poniższych parametrów:

Podejście uwzględniające najgorszy scenariusz:

Składnik	Ostra toksyczność			Toksyczność przewlekła			Degradacja		
	LC50/EC50	SF _(ostra)	TF _(ostra)	NOEC (*)	SF _(przewlekła) (*)	TF _(przewlekła)	DF	Tlenowa	Beztlenowa
„Oznaczenie”	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Jeżeli nie znaleziono zadowalających danych dotyczących przewlekłej toksyczności, kolumny te pozostawia się puste. W takim wypadku TF(przewlekła) jest zdefiniowany jako równa TF(ostra).

Dokumentacja dotycząca szybkiej biodegradowalności

Do celów oceny szybkiej biodegradowalności stosuje się następujące metody badawcze:

- 1) do dnia 1 grudnia 2010 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badania szybkiej biodegradowalności przewidziane w dyrektywie 67/548/EWG, w szczególności metody wyszczególnione w załączniku V.C4 do tej dyrektywy lub równoważne metody badawcze takie jak OECD 301 A-F lub równoważne badania ISO.

Zasada 10-dniowego okna nie ma zastosowania do środków powierzchniowo czynnych. Dopuszczalne poziomy wynoszą 70 % dla badań określonych w metodzie C4-A i C4-B na podstawie rozporządzenia (WE) nr 440/2008 (i równoważnych badań OECD 301 A i E oraz równoważnych badań ISO) oraz 60 % dla badań C4-C, D, E i F (i równoważnych badań OECD 301 B, C, D i F oraz równoważnych badań ISO);

- 2) po dniu 1 grudnia 2015 r. oraz w okresie przejściowym od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 1 grudnia 2015 r.:

Metody badawcze przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1272/2008.

Dokumentacja dotycząca szybkiej biodegradowalności

Referencyjne badanie degradowalności beztlenowej to EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub równoważna metoda badawcza, przy założeniu, że wymagane jest minimum 60 % degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych. Do udokumentowania osiągnięcia 60-proc. degradowalności końcowej w warunkach beztlenowych można stosować również metodę symulacji warunków w odpowiednim środowisku beztlenowym.

Ekstrapolacja dotycząca substancji, które nie figurują w wykazie DID

W przypadku składników, które nie figurują w wykazie DID, można stosować poniższą metodę w celu dostarczenia niezbędnej dokumentacji dotyczącej biodegradowalności beztlenowej:

- 1) *zastosować rozsądną ekstrapolację*. Wykorzystać wyniki badań uzyskane dla jednego surowca do ekstrapolacji końcowej degradowalności beztlenowej strukturalnie pokrewnych środków powierzchniowo czynnych. Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego (lub grupy homologów) zgodnie z wykazem DID, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. siarczan C12-15 A 1-3 EO [DID nr 8] ulega biodegradacji beztlenowej, więc podobną biodegradowalność beztlenową można założyć również dla siarczanu C12-15 A 6 EO). Jeżeli biodegradowalność beztlenowa została potwierdzona dla środka powierzchniowo czynnego przy użyciu właściwej metody badawczej, można założyć, że podobny rodzaj środka powierzchniowo czynnego również ulega biodegradacji beztlenowej (np. dane z literatury potwierdzające biodegradowalność beztlenową środków powierzchniowo czynnych należących do grupy alkilowej estrów soli amonowych można wykorzystywać jako dokumentację dotyczącą podobnej biodegradowalności beztlenowej innych czwartorzędowych soli amonowych zawierających wiązania estrowe w łańcuchu lub łańcuchach alkilowych);

-
- 2) wykonać badanie przesiewowe degradowalności beztlenowej. Jeżeli potrzebne jest nowe badanie, wykonać badanie przesiewowe, stosując EN ISO 11734, ECETOC nr 28 (czerwiec 1988 r.), OECD 311 lub metodę równoważną;
- 3) wykonać badanie degradowalności małej dawki. Jeżeli potrzebne jest nowe badanie, a także w przypadku problemów doświadczalnych w badaniu przesiewowym (np. niemożność wykonania z powodu toksyczności badanej substancji), powtórzyć badanie, stosując dozowanie małych ilości substancji powierzchniowo czynnej, i monitorować degradację przy pomocy pomiarów ^{14}C lub metodą analiz chemicznych. Badanie przy użyciu niskiego dozowania można wykonać, stosując OECD 308 (sierpień 2000) lub metodę równoważną.
-

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL